

Motion till riksdagen 2016/17:2899

av **Mikael Jansson m.fl. (SD)**

Utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen anvisar anslagen för 2017 inom utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap enligt förslaget i tabell 1 i motionen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anslaget för utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap aldrig får underskrida 2,0 procent av BNP fr.o.m. år 2026 (avsnitt 2) och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det civila försvaret bör kunna fullgöra sina uppgifter i flera månader även i händelse av fullskaligt krig (avsnitt 3.1) och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige måste planera för en utveckling där Ryssland och Kina ingår en militär allians (avsnitt 3.1 och bil. 4) och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige geografiskt bör delas in i åtta militärområden (avsnitt 3.2) och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Marinbas Öst, Marinbas Väst samt marindetachment i Härnösand och Fårösunds marindetachment bör sättas upp inom fem år (avsnitt 3.2 och 18.6–9 samt bil. 8b) och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att de svenska arméförbanden ska organiseras i och ledas av tre fördelningar, en i nord, en i syd och en däremellan (avsnitt 3.3) och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sju mekaniserade brigader, en stadsskyttebrigad i Stockholm och tre amfibiebrigader successivt bör sättas upp (avsnitt 3.2, 17 och 18 samt bil. 7 och 8b) och tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om direktiv till Försvarsmakten (avsnitt 4) och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ledningscentraler och andra mål som är högvärdiga för fienden ska finnas i bergrum eller skyddas på annat sätt (avsnitt 4.3 och 6) och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att veteraner i vissa fall ska särbehandlas positivt (avsnitt 5.1), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett nationellt veterancenter bör byggas (avsnitt 5.1) och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner (avsnitt 5.1) och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inte ska bli medlem i Nato under försvarsbeslutsperioden som börjar 2016 (avsnitt 7.1–7.4) och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska säga upp värdlandsstödtavtal med Nato (avsnitt 7.2) och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör avsäga sig deltagandet i ytterligare beredskapsperioder för EU:s stridsgrupper och lämna alla eventuellt pågående förberedelser för att delta i dessa (avsnitt 7.4 och 9.3 samt bil. 5) och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör avstå från att bli underställt en EU-försvarsindustristrategi (avsnitt 7.4 och 11.7) och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör sträva efter nära försvarssamverkan i fred med alla nordiska länder (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sträva efter att samordna de olika nordiska samarbetsavtalen i en struktur (avsnitt 8.1) och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör sträva efter att ingå en försvarsallians med Finland (8.2 och bil. 4) och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utlandsstyrkan ska ha en mindre summa tillgänglig för att hjälpa lokalbefolkningen (avsnitt 9.1) och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att gendercentrum ska avvecklas (avsnitt 9.1) och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anslag till internationella fredsoperationer inte ska belasta utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap (avsnitt 9.1–9.3) och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utlandsstyrkan ska inrättas som en egen myndighet (avsnitt 9.3) och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige endast bör delta i sammanslagningar och gemensamt utnyttjande i fråga om försvarsmateriel med de nordiska länderna och att all materiel ska vara tydligt öronmärkt i händelse av krig (avsnitt 11.1), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att forsknings- och utvecklingskapital ska riktas mot områden där den svenska försvarsindustrin redan är framgångsrik och tillverkar strategiska system (avsnitt 11.2), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att försvarslogistiken ska vara krigsanpassad (avsnitt 11.3) och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarets materielverk bör tilldelas medel för egen utveckling (avsnitt 11.3 och 11.4) och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Svensk Exportkredit (SEK) ska få stärkta förutsättningar (avsnitt 11.5) och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarexportmyndigheten (FXM) ska återupprättas (avsnitt 11.5 och 22.3) och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel och om att en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel sedan kan använda undantagsregeln i EUF-fördragets artikel 346 på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri (avsnitt 11.7), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga unga män i en årsklass ska mönstras på plats – för kvinnor är detta frivilligt – (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en tredygnskurs i grundläggande överlevnad ska hållas för alla i uniform vid mönstringen (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värnpliktsutbildning inom grundläggande militär utbildning (GMU) av ca 8 400 värnpliktsuttagna soldater årligen (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värnpliktsutbildning i ytterligare sju månader, fortsättningsutbildning (FSU), av ca 7 200 soldater årligen för krigsplacering (avsnitt 12.1) och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att befintliga GSS/T bör överföras till värnpliktig placering och att GSS/K bör erbjudas tillsvidareanställning (avsnitt 12.1–4) och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att slippa förmånsbeskattning för icke lagad mat ute i fält (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän som bor på logement

- att få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten för kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän att få subventionerade hemresor varannan vecka (avsnitt 12.3) och tillkännager detta för regeringen.
  41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en premie ska utlovas när soldater tecknar ett kontinuerligt kontrakt, GSS/K – premien utbetalas efter 1/3 av kontraktet, efter 2/3 av kontraktet och när hela kontraktet löpt ut (avsnitt 12.3) – och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
  42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lätta infanteribataljoner bestående av delar av personalreserven ska rustas och repetitionsutbildas för uppgifter tillsammans med hemvärnet (avsnitt 12.5 och 17.8) och tillkännager detta för regeringen.
  43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en utredning bör tillsättas för att utreda ett eget system i stället för SAP-baserade Prio, för kostnader och vinster vid ett byte och möjliga vinster i funktion (avsnitt 12.8) och tillkännager detta för regeringen.
  44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Försvarsmakten ska utse befäl upp till överste/kommendör (avsnitt 12.9) och tillkännager detta för regeringen.
  45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att officersutbildningen ska börja med ett femårigt schema (avsnitt 12.9) och tillkännager detta för regeringen.
  46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det behövs mer materiel i garnisonernas förråd eftersom det med nödvändighet innebär förseningar att hämta från centrallagret (avsnitt 13.2) och tillkännager detta för regeringen.
  47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utbildningen av fallskärms- och lapplandsjägare ska återupptas (avsnitt 14.2) och tillkännager detta för regeringen.
  48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att medborgare som är aktiva i frivilligrörelserna delvis ska ersättas för sina utlägg indirekt (avsnitt 15), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
  49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att infrastruktur inte får förstöras ytterligare vid de listade regementena och övningsområdena (avsnitt 17.3 och bil. 7) och tillkännager detta för regeringen.
  50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att polisens IED-förmåga (improvised explosive device, improviserade sprängladdningar) bör avvecklas och att ansvaret bör läggas på Försvarsmakten (avsnitt 17.5) och tillkännager detta för regeringen.
  51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hemvärnet bör förses med granatkastare, pansarvärnsrobot och brolägningsförmåga (avsnitt 17.8) och tillkännager detta för regeringen.
  52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att raketartilleri och attackhelikoptrar bör läggas in i den 25-åriga investeringsplanen och tillkännager detta för regeringen.

53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att anskaffning av fem Visbykorvetter och fem ubåtar A26 bör läggas in i den tioåriga investeringsplanen (avsnitt 18.11) och tillkännager detta för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Torped 45 bör uppgraderas (avsnitt 18.8) och tillkännager detta för regeringen.
55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att luftförsvaret bör återintegrera ett taktiskt radiosystem (Taras) för att realisera ett eget Link 16-liknande nät, där vi sedan kan välja nationellt krypto eller Natokrypto momentant (avsnitt 19.2) och tillkännager detta för regeringen.
56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att F 16 bör sättas upp 2021 med två nya Gripendivisioner för att stärka luftförsvaret av huvudstaden (avsnitt 19.4) och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vindkraft inte ska tillåtas inom en radie av fyra mil runt de gamla Bas 90-flygplatserna eftersom de kan vara aktuella att återaktivera i det nya säkerhetsläget (avsnitt 19.6) och tillkännager detta för regeringen.
58. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla brigaderna ska genomgå krigsförbandsövningar (KFÖ) minst vart åttonde år (avsnitt 21) och tillkännager detta för regeringen.
59. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att antalet ledamöter i Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten (Siun) ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan få minst var sin ledamot (avsnitt 22.1) och tillkännager detta för regeringen.
60. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kustbevakningen ska ha tillgång till polisens register (avsnitt 23.1) och tillkännager detta för regeringen.
61. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Kustbevakningen ska inordnas under marinen (avsnitt 23.2) och tillkännager detta för regeringen.
62. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör upprättas fonder för ersättning vid naturkatastrofer (avsnitt 24) och tillkännager detta för regeringen.
63. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör öka för att garantera större uthållighet vid internationella kriser (avsnitt 25 och bil. 2) och tillkännager detta för regeringen.
64. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa beredskapslager för olja (avsnitt 25 och 26.5) och tillkännager detta för regeringen.
65. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att MSB bör läggas ned och verksamheten föras över på FOI och en ny civilförsvarsmyndighet (avsnitt 26.1–2) och tillkännager detta för regeringen.
66. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en ny civilförsvarsmyndighet bör inrättas under en civilbefälhavare (avsnitt 26.2) och tillkännager detta för regeringen.
67. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett gendarmeri med tyngre vapen och offensivare taktik än reguljära polisen bör sättas upp med regional placering i Stockholm, Göteborg och Malmö (avsnitt 26.2 och bil. 3) och tillkännager detta för regeringen.
68. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ärenden av regional civil beredskapskaraktär bör beredas hos länsstyrelserna efter yttrande av Försvarsmakten (avsnitt 26.2) och tillkännager detta för regeringen.

69. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ärenden av lokal civil beredskapskaraktär bör beredas hos kommunerna efter yttrande av hemvärnet med de nationella skyddsstyrkorna (territorialarmén) (avsnitt 26.2) och tillkännager detta för regeringen.
70. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att upprätta en egen myndighet för psykologiskt försvar (avsnitt 26.3 och bil. 3) och tillkännager detta för regeringen.
71. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att befolkningsökningen i Afrika, Mellanöstern och Sydasien leder till ökade risker för pandemier, vilket gör att Sverige borde öka kapaciteten att ta hand om och bota smittade (avsnitt 26.7 och bil. 2), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
72. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att SOS Alarm bör inkorporeras i en ny civilförsvarsmyndighet (avsnitt 26.9) och tillkännager detta för regeringen.
73. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om särskilda reservkraftnät (avsnitt 28) och tillkännager detta för regeringen.
74. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka skalskyddet mot fredstida och krigstida sabotage mot den storskaliga vattenkraften och kärnkraften (avsnitt 29) och tillkännager detta för regeringen.
75. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lagstadga framtagandet av ett prioriterings- och ransoneringssystem för petroleumprodukter (bil. 2) och tillkännager detta för regeringen.
76. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör skaffa sig ett aktivt informationsteknologiskt försvar (aktiv cyberförmåga) (bil. 3) och tillkännager detta för regeringen.
77. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör undersöka möjligheterna till ett nordiskt säkert internet baserat på svenska mikrosatelliter (avsnitt 11.7 och bil. 3) och tillkännager detta för regeringen.
78. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bemyndiga regeringen att för 2017 utnyttja en kredit i Riksgäldskontoret som uppgår till högst 50 000 000 000 kronor i händelse av krig, krigsfara eller andra utomordentliga förhållanden och tillkännager detta för regeringen.

1 Försvarspolitikens förankring

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn som betraktar värdekonservatism och upprätthållandet av en solidarisk välfärdsmodell som de viktigaste verktygen i byggandet av det goda samhället. Partiets övergripande mål är att formera en demokratisk, politisk rörelse som slår vakt om den gemensamma nationella identitet som har utgjort grunden för framväxten av välfärdsstaten och vårt lands fredliga och demokratiska utveckling.

Sverigedemokraterna eftersträvar ett framåtskridande som baseras på varsamhet, eftertanke och långsiktigt ansvarstagande. Vi eftersträvar ett demokratiskt, jämställt och miljövänligt samhälle där alla medborgare skyddas av, och är lika inför, lagen. Genom att kombinera frihet och trygghet, individualism och gemenskap hoppas vi kunna skapa

ett folkhem som i så hög grad som möjligt är präglad av trygghet, välstånd, demokrati och en stark inre.

Sverigedemokraterna står fritt från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor. Förutsatt att det kan gagna Sverige och dess medborgare är vi öppna för samtal, diskussioner och samarbeten med alla andra partier.

I vår höstbudget stakar vi ut våra viktigaste visioner för de kommande åren. Vi visar att det inte måste finnas någon motsättning mellan ekonomisk tillväxt och sysselsättning å den ena sidan och allmän välfärd, trygghet och socialt ansvarstagande å den andra.

Den så kallade försvarsgruppen, regeringen samt Moderaterna, Centern och Kristdemokraterna har enats om att stärka försvaret med sammanlagt 10,2 miljarder kronor för år 2016 till och med 2020 (fem år) mer än liggande statsbudget. Det är alldeles för lite. Sanningen är att försvarets andel av BNP är på väg mot rekordlåga 1,0 %. Sverigedemokraterna budgeterar avsevärt mer än liggande budget under den kommande femårsperioden. Vi markerade redan i Försvarsberedningens rapporter genom avvikande meningar att försvaret behöver en rejäl upprustning för en rimlig försvarsförmåga.

I vår budgetmotion aviserar vi rejält höjda anslag. Vi tar här fram ett detaljerat förslag på hur dessa resurser skulle kunna användas över åren för att upprusta det svenska försvaret till ett starkt nationellt försvar. Om vår budget skulle realiseras så finns det säkert anledning att i dialog med Försvarsmakten ändra en del detaljer inom ramen för anslagen.

Vårt förslag till försvarssatsning innebär att det svenska försvaret återförs till ungefär det omfång och den förmåga det hade år 1999. Det är skada att nedrustningen inte slutade just detta år; det hade varit bra för oss nu.

Tabell 1 Anslagsförslag 2017 för utgiftsområde 6 Försvar och samhällets krisberedskap

Tusental kronor

Ramanslag	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (SD)
1:1 Förbandsverksamhet och beredskap	32 533 082	+31 000
1:2 Försvarsmaktens insatser internationellt	1 132 851	-1 133 000
1:3 Anskaffning av materiel och anläggningar	10 369 356	+757 000
1:4 Forskning och teknikutveckling	586 542	
1:5 Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten	10 499	
1:6 Totalförsvarets rekryteringsmyndighet	24 522	+100 000
1:7 Officersutbildning m.m.	211 961	+60 000
1:8 Försvarets radioanstalt	979 689	+116 000
1:9 Totalförsvarets forskningsinstitut	176 045	+150 000
1:10 Nämnder m.m.	6 051	+5 000
1:11 Internationella materielsamarbeten, industrifrågor m.m.	89 678	
1:12 Försvarsunderrättelsedomstolen	8 000	+20 000
2:1 Kustbevakningen	1 117 441	+294 000
2:2 Förebyggande åtgärder mot jordskred och andra naturolyckor	74 850	
2:3 Ersättning för räddningstjänst m.m.	21 080	

2:4	Krisberedskap	1 121 857	
2:5	Ersättning till SOS Alarm Sverige AB för alarmeringstjänst enligt avtal	239 171	
2:6	Myndigheten för samhällsskydd och beredskap	1 062 445	
2:7	Statens haverikommission	45 390	
3:1	Strålsäkerhetsmyndigheten	384 457	
4:1	Elsäkerhetsverket	59 397	
	<i>Nya anslag</i>		
1:15	Frivilligorganisationerna		+200 000
1:16	Driftvärn		+490 000
5:1	Civilförsvaret		+635 000
5:2	Ekonomiskt försvar		+216 000
5:3	Övrigt totalförsvaret		+49 000
5:4	Räddningstjänst		+18 000
5:5	Övriga ändamål		+84 000
	Summa	50 254 364	+2 092 000
	<i>Specifisering av anslagsförändringar</i>		
1:1	Kontaktperson på hemvärnsbataljonerna för civil-militär samverkan		+31 000
1:1	Värnpliktsutbildning, GMU 3 mån, 8 400 soldater		
1:1	Värnpliktsutbildning, FSU 7 mån, 7 200 soldater		
1:1	Ökade kostnader för värnpliktsutbildning av Amf-soldater		
1:1	Tre veckors KFÖ med hel mekaniserad brigad		
1:1	Tre veckors KFÖ med hel Amfibiebrigad		
1:1	Totalt		+31 000
1:2	Internationella fredsoperationer		-1 125 000
1:3	Mer drivmedel, ammunition, robotar och torpeder		+757 000
1:3	Materiel till utökat kavalleri, LBB med egna Hkp		
1:3	Materiel till marina basbataljoner		
1:3	Materiel till flygvapnets basbataljoner		
1:3	Materiel till flygvapnets Strilbataljoner		
1:3	Aster 30, 8 eldenheter totalt, 2019–2028		
1:3	Återtagande av delar av regementen i FO, där detta saknas		
1:3	Totalt		+757 000
1:6	Mönstring och tredygnskurs för alla pojkar i mönstringsgenerationen		+100 000
1:7	Utbildning av fler officerare		+60 000
1:8	Försvarets radioanstalt, FRA		+116 000
1:9	Totalförsvarets forskningsinstitut		+150 000
1:10	Bidrag till föreningar som gynnar en öppen fö pol debatt		+5 000
1:12	Fler anställda på myndigheten		+20 000
2:1	Budgetförstärkning för att undvika driftnedskärningar		+191 000
2:1	Anpassningar för att kunna uppgå i marinen		+103 000
	Totalt		+294 000
2:4	UAV: er till länsstyrelserna		
2:4	Svensk strategisk rymdförsvarsteknik		

2 Försvarets finansiering

I början av 1980-talet var försvarets andel av BNP 2,9 % för att sedan sjunka till dagens 1,0 %. De minskade försvarsanslagen och stora omställningskostnaderna i kombination med en inriktning mot ett renodlat insatsförsvar har gjort att den svenska förmågan till territoriellt försvar idag på allvar kan ifrågasättas. Hela försvarsgrenar hotas av systemkollaps inom några få år. För att garantera rikets säkerhet måste nedrustningspolitiken få ett slut. Länderna i vår närhet har försvarsanslag nära 2,0 % av BNP eller har beslutat att skaffa det. Sveriges försvarsanslag däremot fortsätter att sjunka.

Innan anslagsökningen verkligen kan skapa en utbyggnad av försvarets förmåga måste vissa befintliga underskott elimineras. Underskottet om 50 miljarder i den 10-åriga investeringsplanen som förre överbefälhavaren tydligt pekade på måste elimineras.

Sverigedemokraterna budgeterar för att täcka hålet i den gamla investeringsplanen för IO 14 genom en ökning av anslaget anskaffning av materiel och anslaget vidmakthållande av materiel med 5 miljarder kr årligen. Utöver att täcka dessa underskott satsar Sverigedemokraterna ytterligare mer på materiel varvid nödvändiga offensiva satsningar kan göras och investeringsbudgeten rejält ökas.

En höjning av materielanslaget gynnar svensk teknikdrivande industri och ökar sysselsättning. Natostandard för nya materielsystem är givet för exporterande försvarsindustrier, och däri finns inget risktagande för Sverige. Däremot behöver inte alla äldre befintliga materielsystem Nato-anpassas.

Riksrevisionen anser att regeringens information till riksdagen om försvarets ekonomi bör vara mer övergripande och ge en helhetsbild utan att för den skull röja sekretessen. De olika objekten bör ha sina livscykelkostnader beräknade.

Det säkerhetspolitiska läget kan snabbt förändras, men militär förmåga byggs långsamt. Det tar tid att utbilda kadrer av officerare och tillräckligt med manskap. Därför bör grundlagen inte tillåta regeringar att satsa för lite på försvaret. 1,7 till 2,0 % av BNP skulle kunna vara ett bra mått på lägsta nivå.

3 Försvarets ramar

3.1 Dimensionering av existensförsvaret

Existensförsvaret bygger på en deklarerad folkvilja att Sverige ska vara en självständig och fri nation samt på en försvarsmakt som på ett trovärdigt sätt kan hävda förmåga att skydda landet genom ett organiserat totalförsvar som inkluderar civila komponenter i samverkan. Totalförsvaret ska både ha en yta, skalförsvaret, och ett djup, invasionsförsvaret.

Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar med sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeleffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från att angripa Sverige. Ett sådant försvar ska också ha

en sådan styrka att det kan föra ett uthålligt och strategiskt defensivt försvar av svenskt territorium.

En avancerad motståndare som attackerar förväntas använda fjärrstridsmedel med god precision, specialförband, cyberförmåga, obemannade system, rymdförmåga och avancerad informationsförmåga som stöd för främmande stridskrafter, såväl konventionella som okonventionella, som tränger in i riket.

Det moderna militära försvaret är därför beroende av både högteknologiska system och folkets samlade försvarsvilja. En stärkt försvarsvilja och en förankring av försvaret hos folket uppnås främst genom värnpliktsutbildning och starka frivilligorganisationer. Ytterst kan det komma att bero på den enskilde soldatens mod och beslutsamhet.

Försvarsberedningens försvarsrapport förutsätter att det civila försvaret klarar sig bara 5–10 dagar. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret. Vår dåliga uthållighet i krig är en brist som sänder obehagliga signaler av svaghet till omvärlden. Enligt vår mening bör Sveriges totalförsvar kunna hantera att försvara Sverige uthålligt över längre tid, minst flera månader.

I försvaret av landet så måste stridskrafterna förfoga över moderna system och materiel. Detta är kostsamt, men utan korrekt anpassad och tillräcklig mängd materiel uppnås ingen tröskeffekt.

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Nuet och den nära framtiden (med vilket vi menar: från nu till om 10 år) måste därför vara föremål för ständig krigsplanläggning av Försvarsmakten, där faktiska styrkeförhållanden och värsta-falls-scenarier är underlag. Vi kan inte bortse ifrån hur Ryssland har återbyggt sin militära förmåga. Vi kan inte heller bortse från risken med en kinesisk-rysk militärallians, vilken skulle möjliggöra för Ryssland att ytterligare stärka sitt västra militärdistrikt.

3.2 Försvarets geografiska indelning

Vi bedömer att den tidigare militära ledningsstrukturen var till bra stöd för beslutsfattande och samordning på olika nivåer. En ny struktur av detta slag bör upprättas, men uppdaterad för nya villkor och miljöer. Nedan följer vårt förslag.

Sverige indelas i åtta militärområden (milo). I vardera baseras en mekaniserad brigad, i Stockholms milo dock en stadsskyttebrigad. Antalet marinbaser ökas till tre: Syd, Öst och Väst, under Marinbas Öst läggs två detachement: Härnösand och Fårösund.

Varje militärområde delas i ett antal försvarsområden (FO). Varje FO sammanfaller med ett län enligt länsindelningen som den var innan senaste sammanslagningen år 1997–1998. Undantag: Norrbottens län, Västerbottens län, Stockholms län, och Göteborgs och Bohus län har alla vardera 3 st FO. Antalet FO är därmed 32. I vardera FO baseras minst en hemvärnsbataljon, minst en lokalförsvarsbataljon och minst en avdelning särskild beredskapspolis.

Varje FO delas i två eller flera närskyddsområden (NO).

Militära och civila befälhavare ska finnas på alla nivåer: Hela riket, milo, FO och NO.

Det moderna kriget är snabbt, och precis fjärrbekämpning gör det svårt att säkert flytta de egna stridskrafterna. För ledning gäller det att redundans måste eftersträvas så att frontförbanden alltid kan få riktig information.

3.3 Fördelningarna

Tre fördelningar bör sättas upp: norra, mellersta och södra. Dessa bör utgöra arméns högsta operativa ledning. Om en fördelningsstab är indisponibel ska högkvarteret, en annan fördelningsstab eller en milostab kunna ta över ledningen, i sista hand utses en brigadstab att leda fördelningen.

Fördelningarna har egna förband som kompletterar brigaderna vid operationer.

På sikt är det viktigt att bygga upp fördelningsartilleri och fördelningsförbindelsebataljoner (ingenjör/broläggare).

4 Direktiv till Försvarmakten

Tilldelad ekonomi kontra militär förmåga kan regleras på två sätt.

Alternativ 1: Försvarsanslaget är bestämt och målen (försvarsförmågan) anpassas efter detta.

Alternativ 2: Målen (försvarsförmågan) är bestämda och försvarsanslaget anpassas efter detta.

I Sverige idag råder alternativ 1. Sverigedemokraterna anser att alternativ 2 bör gälla. I det försämrade säkerhetsläget som råder i Östersjön så kan vi inte spara bort vissa militära förmågor.

Det är regering och riksdag som har ansvaret för rikets mål, prioriteringar och när/om de militära medlen skall användas. Regering och riksdag avdelar medel och resurser samt gör prioriteringar, beslutar om Försvarmaktens kvantitet och rikets strategi.

Försvarmakten har ansvaret för skapandet av god krigföringsförmåga, militär strategi och taktik samt genomförande av operationer.

4.1 Direktiv för det militära försvaret

Sverige skall med alla till buds stående medel slå vakt om vår nationella integritet och vårt demokratiska samhällssystem. Försvarmaktens viktigaste del i detta är att kunna möta, hejda och avgöra mot alla former av intrång från främmande stridskrafter.

Försvarmaktens uppgifter

- a) Avvisa främmande stridskrafter som kränker svenskt territorium.
- b) Avgöra mot främmande stridskrafter som tränger in på svenskt territorium, varvid Försvarmakten skall kunna möta militära intrång i hela landet, hejda dito i flera riktningar samtidigt och avgöra i en riktning.
- c) Skydda den samhällsviktiga infrastrukturen samt kontrollera och skydda sjö- och luftfart inom svenskt territorium.
- d) Skydda svensk resursutvinning i den svenska ekonomiska zonen.
- e) Vidmakthålla aktuell försvarsplanering för skydd av alla strategiska resurser.
- f) Optimera en försvarsallians mellan Sverige och Finland om den kommer till stånd.
- g) Frigöra resurser och skapa bra övningar genom försvarssamarbete i fred med alla nordiska länder.
- h) Stödja andra myndigheter i kris och krig.
- i) Stödja svensk utrikespolitik vid gemensamma militär missioner utrikes.

4.2 Direktiv för det civila försvaret

- a) Värna civilbefolkningen.
- b) Säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna.
- c) Stärka Försvarsmaktens förmåga vid mobilisering, väpnat angrepp och krig.

4.3 Regeringen vid höjd beredskap och kris

Regeringen är ansvarig vid krishantering på nationell nivå. Den nationella krisledningen måste vara redundant och skyddad. Den fasta tjänstemannastab som är knuten till krisledningen ska vara väl samövad med Försvarsmakten och det civila försvaret (finns ej idag).

5 Etik och moral

5.1 Våra veteraner

Veteransoldatpolitiken ska ge stort stöd till dem som verkat i internationell tjänst. Stödet ska omfatta de anhöriga. Medaljer och utmärkelser ska symbolisera olika beundransvärda och viktiga bedrifter samt de stora offer som gjorts för världsfreden och för undvikandet av mänskliga katastrofer. Den sista söndagen i maj ska vara minnesdag för svenska veteraner; att välja en helgdag gör det lättare för veteraner och deras anhöriga att delta.

Ett veterancenter bör inrättas där ansvariga för veteranfrågor i Försvarsmakten tjänstgör. Där skall finnas utbildad personal som kan hjälpa veteraner med administrativa frågor och kontakt med olika myndigheter, till exempel vid ersättning efter skada eller sjukdom i tjänsten. Där bör även finnas sjukvårdspersonal som kan ge stöd och en första bedömning av veteraner som är i behov av någon typ av vård – fysisk som psykisk – efter hemkomst, för att därefter remittera veteraner rätt.

Försvarsmakten ska ansvara för kontakt och remittering till psykologer/läkare samt även upprätta kontakter med eventuella arbetsgivare och ansvara för dialog med arbetsgivaren om soldaten medger detta. Försvarsmakten skall även arrangera återträffar med vissa valbara aktiviteter osv. Det bör även inrättas någon form av allmän positiv särbehandling i någon form för veteraner, till exempel viss skattebefrielse eller avgiftsfria kommunala resor. Även en tilläggs pension bör inrättas i form av en veteranpension ämnad svenska medborgare som gjort utlandstjänst.

5.2 Försvarets värdegrund

Centralt för försvarets värdegrund är att en försvarsanställd aldrig ska ifrågasättas av försvaret på ett sätt så att grundlagen eller de mänskliga rättigheterna åsidosätts, särskilt i fråga om yttrande- och åsiktsfriheten. Detta gäller på den anställdes fritid såväl som i tjänsten.

6 Försvarsledningen

Ledningscentraler och andra för angriparen högvärdiga mål bör finnas i bergrum eller på annat sätt skyddas. Spridning och redundans är kompletterande skyddsmetoder. Strategiska viktiga strukturer ska omgärdas med sekretess.

Den högsta ledningen ska ha en hög beredskap och öva kris och krig övas ofta inom ramen för totalförsvaret.

6.1 Politisk direktstyrning

Riksrevisionen har lämnat svidande kritik mot alliansregeringens (år 2006–2014) hantering av besparingarna som beslutades inom ramen för den s.k. genomförandegruppen. Inte nog med att de besparingar som beslutades i hög grad är att beteckna som ambitionssänkningar snarare än effektiviseringar (vilket var vad som förespeglades när genomförandegruppen beslutades i budgetpropositionen 2008) utan det är också så att de åtgärder som föreslogs av genomförandegruppen i hög grad var ineffektiva och ekonomiskt tveksamma.

Utöver detta gör det faktum att gruppens arbete ägde rum på informell basis att det blir omöjligt att i efterhand granska besluten. Det finns inget beslut om formell tillsättning av Genomförandegruppen, inga bevarade direktiv för dess arbete, dess korrespondens har inte diarieförts och slutrapporten är hemligstämplad. Av allt att döma verkar inte ens Försvarsmakten ha fått se slutrapporten.

6.2 Underrättelser

Resurser från Försvarsmakten som Must och strategisk planering ska inte överföras till Försvarsdepartementet. Det är viktigt att Försvarsmaktens planering och underrättelser är självständiga.

6.3 Stridsledningsbataljoner (Strilbat)

Att ha ett antal stridsledningscentraler (Stri-C) skapar redundans gentemot att ha en enda. Fientliga aktiviteter riskerar inte heller att övermätta en enda central. Strilbat serverar och skyddar centralerna.

6.4 Gemensam lägesbild

Att samla mätdata från många sensorer inom försvarsgrenarna, men även mellan, möjliggör utnyttjande av gemensamma lägesbilder. Gemensamma lägesbilder ökar möjligheten för våra system att verka mot fientliga mål. Fienden vill störa denna möjlighet så vi bör ha en gementänkt teknik och taktik för att lyckas.

7 Samarbete i krig och fred

7.1 Den transatlantiska länken

Efter Warszawapaktens (WP) upplösning finns idag endast en viktig försvarsallians, nämligen Nato. Nato utvidgades efter WP:s upplösning så att samtliga före detta stater i Östeuropa som varit medlemmar i WP blev medlemmar i Nato. Även de tre före detta baltiska delrepublikerna i Sovjetunionen blev medlemmar i Nato. Samtidigt lades Natos fokus om från att primärt försvara medlemmarnas egna territorier till att bli en organisation som främst agerar internationellt för att försvara Natoländernas intressen.

Natos kapacitet att agera har reducerats kraftigt genom kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen både i USA och i Europa som följd av den rådande ekonomiska krisen. Det finns också ett ökande missnöje i USA med att Europas försvarsanslag bara är 30 % av USA:s trots att ekonomierna är jämnstora. Samtidigt genomför USA en omprioritering av sin försvarspolitik från Europa – Mellanöstern till Stilla Havet.

Nato kommer sannolikt trappa ned sina internationella insatser framöver pga. resursbrist. Däremot kommer organisationen säkert att finnas kvar i sin ursprungliga roll som säkerhetsgarant för medlemmarna. USA:s militära närvaro och fokusering på Europa kommer också långsiktigt att minska.

Den senaste tiden har relationen mellan Nato och Ryssland försämrats och ingen ytterligare utvidgning har heller skett. Ukrainakrisen och Rysslands militära ingripande i den har i stor grad flyttat Natos fokus tillbaka till Europa. De kommande åren kommer sannolikt fokus ligga på den gemensamma europeiska säkerheten. De långsiktiga trenderna ligger dock fast oavsett det spända säkerhetspolitiska läget i Europa.

I takt med att säkerhetsläget försämrats allt mer så är det flera europeiska länder som börjat så sakta öka sina försvarsanslag.

7.2 PFP, NRF och HNS

Sverigedemokraterna har hitintills valt att stödja två samarbetsformer med Nato: Partnerskapet för fred (PFP/PFF) och Nato Response Force (NRF).

För oss sverigedemokrater är det viktigt att Sveriges alliansfrihet från stor- och supermakter inte blir ifrågasatt. Trovärdigheten är viktig. I den bästa av världar för samarbetena med Nato oss inte in i eller ens närmare Atlantpakten (Nato). Men vi är i värsta fall på väg in i ett nytt kallt krig och vi måste hela tiden revidera vår säkerhetspolitik. Skulle Sverige framstå som ett Natoland utan att vara det så skulle vår utsatthet bli enorm. Det är det sämsta av säkerhetsalternativen.

I internationella fredsoperationer har Nato ofta en viktig roll. Det har då varit viktigt för de svenska stridskrafterna att vara interoperabla med Nato. Däri finns inget fel. Sverige bör även i fortsättningen vara med i PFP för att underlätta de internationella missionerna.

Vårt ja till deltagande i NRF grundade sig på att den svenska Försvarsmakten skulle få vara med i avancerade övningar som vi själva skulle ha svårt att arrangera. Personal, materiel och övning är de tre benen för militär förmåga, varav inget får saknas. Övningarna inom NRF har varit till stor nytta för oss. Nu börjar dock NRF anta andra former och det har skapats en närliggande organisation, en snabbinsatsstyrka (VJTF) som ska vara först i Natos direkta svar på ett angrepp. Bara det faktum att frågan kommer upp om Sverige ska vara med i VJTF bör resa alla varningsflaggor.

SD sa ursprungligen ja till värdlandsavtalet/Host Nation Support (HNS) när frågan diskuterades i Försvarsberedningen. HNS ger möjlighet att ta emot Natohjälp. Beslutet om denna hjälp tar man själv i varje läge. Finns inte ett värdlandsavtal är möjligheterna att få hjälp från Nato mycket begränsad. Det kan tyckas att värdlandsavtalet/HNS endast skapar en valfrihet. Faktum är dock att det påverkar den militära balansen mellan stormakterna.

Genom att Nato får den tekniska möjligheten att snabbt upprätta en bas i Sverige påverkas säkerhetsvillkoren i Östersjöområdet, även om det finns ett svenskt villkor.

En svaghet i HNS är också att befogenheterna på värdlandets sida endast placeras hos regeringen eller regeringens utsedda ombud. Svensk tradition föreskriver att riksdagen har beslutanderätten över så här centrala beslut. Riksdagsbeslut krävs exempelvis i dag när svensk trupp ska föras utomlands.

SD röstade nej till HNS när frågan skulle beslutas i riksdagen.

7.3 Nato

Sverigedemokraterna förespråkar att Sverige avstår från medlemskap i Nato. Vi ifrågasätter inte att Nato gjort stor nytta i historien. Nato och USA kapprustade exempelvis Sovjetunionen till randen av nationell konkurs i kalla kriget. Detta faktum och Sveriges relation till Nato är dock två olika frågor. Sverige och Finland var under kalla kriget inte med i Nato, men var väl rustade och utgjorde en starkt försvarad zon med relativ avspänning. Så kan det fortsätta att fungera.

Sverige ska inte utlova ensidiga solidaritetsgarantier eller garantier utan tydligt innehåll. En sådan politik skapar endast osäkerhet.

Flera skäl mot svenskt Natomedlemskap

- Ett avspänningsskäl:

Med ett starkt svenskt försvar – helst i allians med Finland – utgör ett Sverige som står fritt från stormaktsallianserna en stabiliserande faktor i ett strategiskt geografiskt område.

- Ett politiskt skäl:

Vi riskerar inte att dras in djupt i konflikter som inte rör oss.

- Ett tillräcklighetsskäl:

Vi kan höja försvarsanslaget och, med eller utan Finland, skapa en egen relevant tröskeleffekt.

7.4 Eda

EU har ännu inte format någon övergripande överstatlighet på försvarsområdet, men den överstatliga byråkratin jobbar åt det hållet. Allt fler säkerhetspolitiska områden beslutas bli överstatliga. EU:s stridsgrupper är ett förstadium till EU:s egen krigsmakt och därför bör inte Sverige delta. Lika lite som EU bör bli en nation med egen lagstiftning och skatterätt, lika lite bör EU förses med en egen krigsmakt. Denna utveckling motverkas också av Nato som är den enda organisation i Europa som idag

kan leda storskaligt krig. Få Natoländer vill byta ut Nato mot EU ur ett militärt perspektiv.

Vad gäller försvarsmateriel finns tankar inom EU om att låta EU bli ramen för gemensamma satsningar genom en försvarsindustristrategi för EU. Medlemsstaternas forskningsanslag ska då samlas till EU för gemensamt nyttjande i större skala i projekt utanför marknaden. Risken för att en sådan utveckling utarmar svensk försvarsindustri är stor. Andra medlemsländer tar för sig i gemensamma projekt medan Sverige backar. Sverige bör satsa på försvarsmaterielsamarbeten med enskilda länder; de nordiska länderna i första hand, men även länder inom sexnationerssamarbetet (Sverige, Frankrike, Italien, Spanien, Storbritannien och Tyskland). Andra lämpliga länder är Schweiz, Brasilien och Indien. Den svenska försvarsindustrin har på egen hand visat vägen till flera viktiga samarbeten.

8 Norden och Baltikum

8.1 Nordiskt försvarssamarbete

Sverigedemokraterna betraktar Sverige som, i fallande ordning, en del av en nordisk, europeisk, västerländsk och global gemenskap. I linje med detta vill vi särskilt arbeta för att stärka den nordiska identiteten och bredda och fördjupa det nordiska samarbetet.

Vi vill, i likhet med vad som fördes fram i Stoltenbergrapporten 2009, öka det nordiska samarbetet inom en rad frågor på försvars- och säkerhetsområdet. Vi ser uppenbara förtjänster i att de nordiska länderna tar ett gemensamt ansvar för regionens säkerhet, i likhet med vad som länge planerades under det kalla krigets era. Soldaternas offervilja är naturligt störst när det gäller det egna landet, men även beredskapen att offra sig för ett nordiskt broderland är stor. Det nordiska försvarssamarbetet bör därför drivas så långt som möjligt.

Av dessa skäl välkomnar vi att de nordiska länderna lanserade Nordefcosamarbetet 2009. Vi anser dock att det inte har gjorts tillräckligt mycket konkret för att uppnå ett fördjupat försvarssamarbete i linje med de förslag som finns i Stoltenbergrapporten, och vi vill se ökade insatser i det nordiska försvarssamarbetet för att uppnå sådana resultat.

Danmark och Norge kommer under överskådlig tid att vara Nato-anslutna och Finland och Sverige kommer under överskådlig tid att vara icke Nato-anslutna, och det är viktigt att ett realistiskt uppbyggt nordiskt samarbete på detta område tar hänsyn till dessa förutsättningar.

Ett övergripande strukturellt problem för nordiskt samarbete på detta område är att det är splittrat mellan olika avtal och strukturer. Detta är enligt vår mening suboptimalt. För att kunna uppnå ett effektivt och fördjupat nordiskt samarbete bör avtalen samordnas i en gemensam struktur. Det nordiska försvarssamarbetet bör formaliseras för att kunna fortsätta att fördjupas.

Försvarssamarbete i fred med nordiska och även baltiska grannar har till syfte att spara pengar genom kostnadsdelning. I ett mer kostnadseffektivt försvar räcker pengarna längre, vilket är syftet. Syftet är inte att sänka försvarsanslaget. Försvarssamarbete i fred ger också bättre övningsmöjligheter, vilket leder till ökad förmåga hos deltagande förband.

Gemensam luftläges- och havslägesbild, gemensam isbrytarkapacitet i arktiska förhållanden, gemensamma transportplan (som är landsdedikerade i krig) och

gemensamma satellitsystem är exempel på omedelbara kostnadsdelningar. Sveriges försvarssamarbete i fred bör inrikta sig på nordiska länder i första hand, baltiska länder i andra hand och de länder som vi har materielsamarbeten med i tredje hand.

8.2 Svensk-finsk försvarsallians

En eventuell försvarsallians (militärt statsförbund) med Finland har till syfte att höja tröskeleffekten, dvs göra det mer kostsamt att attackera Sverige.

Sverigedemokraterna är starkt pådrivande för att en svensk-finländsk försvarsallians ska bli verklighet. Till skillnad från regeringen vill vi ha en ambitiös och utstakad tidsplan för detta. Förutsättningarna för alliansen är goda: a) Båda länderna är tidigare alliansfria, b) Det finns djupa historiska band av gemensam ödeshistoria, c) Försvarsdjupet i öst-västlig riktning fördubblas.

8.3 Gotland

Gotland är inte bara en vacker ö och semesterparadis, det är också en medelpunkt i södra Östersjön varifrån militär styrka kan byggas. Ockuperad av en fiende råder motsatt förhållande. Vi behöver stationärt och starkt mark- och luftförsvar på Gotland samt ständig närvaro av starkt sjöförsvar. På så vis uppstår inget militärt vakuum kring ön. Kan vi försvara den så uppstår ingen kapplöpning från andra makter om att i händelse av ofred göra sig till herrar av ön.

När beslutet togs om Nord Stream, gasledningen mellan Ryssland och Östersjön som går genom Sveriges ekonomiska zon, så satt inte SD i riksdagen. Om ytterligare gasledningarna ska byggas (Nord Stream 2) kommer SD ta ställning till det då. Sverige bör inte kräva att spräng tunnlar ska grävas in under den till Ryssland utlyrda Slite hamn. Däremot är det självklart att varje del av Gotland ska kunna försvaras.

9 Internationella fredsoperationer

9.1 Internationella fredsoperationer/militärt bistånd

Sverigedemokraterna anser att fredsbevarande och fredsskapande insatser kan vara viktiga för att stoppa och förhindra mänskliga katastrofer. Militära aktioner i främmande land är samtidigt alltid en svår rättslig fråga. Därtill har ofta parterna i de konflikter vi ska motverka olika verklighets- och historiesyn, vilket ställer krav på grundlig analys innan beslut om insats tas. En förutsättning bör vara att insatserna sker med FN-mandat.

De fredsplaner som ska vara slutkapitel i alla internationella fredsoperationer bör helst utarbetas inom FN av brett tillsatta kommittéer, och de bör helst inte utarbetas av USA ensamt. Om Europa satsar mer på sina militära resurser så, kommer Europa få mer att säga till om politiskt på världsscenen.

FN har tyvärr inte resurser att leda större operationer än cirka 20 000 soldater, och för att slippa bekosta en dubblerande förmåga så vill de flesta Natoländerna att Nato leder de större internationella fredsoperationerna. Sverigedemokraterna ser gärna att FN:s förmåga att leda militära operationer ökas till omfång och kvalitet.

När USA utsattes för terrorism den 11 september 2001 förklarade amerikanerna krig mot terror och tog sig rätten att anfälla Afghanistan och Irak. Utsatt för upprepad svårt drabbande terrorism kan troligen de flesta länder välja att försvara sig globalt. Sverige bör dock inte utan utomordentligt starka skäl medverka i den typen av krigföring. Vi motsätter oss även att Sverige aktivt tar ställning på en sida i regelrätta inbördeskrig där inga parter står för grundläggande demokratiska värden. Vår utgångspunkt är att den svenska hjälpen i drabbade områden huvudsakligen ska vara humanitär eller fredsbevarande. När Nato väljer strategi i de insatser som de leder har vi ingen möjlighet att påverka. Natoleda fredsinsatser har ofta tveksam motivering och inte sällan misslyckas relationerna med den civila befolkningen.

Den internationella tjänstgöringen ska vara frivillig för anställda, GSS-K, GSS-T samt värnpliktiga. Tjänstgöring för invasionsförsvar tillsammans med finska försvarsmakten blir obligatorisk om en försvarsallians upprättas.

Samverkan mellan militära och civila insatser utgör ofta en nödvändighet för permanenta framgångar vid utlandsoperationer.

Utlandsstyrkan ska ha en mindre summa att använda till nytta för lokalbefolkningen i de områden där vi verkar för att visa att våra soldater är vänner och därigenom skydda våra soldater (s.k. force protection) och gynna dialogen med det lokala civila samhället. Alla soldater ska få utbildning i lokala sedvänjor och könsroller rörande det land de skall tjänstgöra i. Gendercentrum läggs ned då dess kompetens inte behövs för ett fullgörande av tjänsten.

9.2 Specifika internationella insatser

Natos insats i Libyen, där man i praktiken tog ställning för ena sidan i ett inbördeskrig, byggde på bristande kunskap och analys av interna förhållanden. FN-mandatet som gav rätt att ta ned allt stridsflyg överskreds och istället nedkämpades Gaddafis regim. Det är oklart idag vem som ska lösa eftervärden med marktrupp. Vapen från Gaddafiregimens förråd har nu spritts till islamister och ett kriminellt kaos råder i landet. Flyktingsmugglarna driver läger.

Svenska flygvapnet med Gripen löste emellertid sina spaningsuppgifter storartat!

I Adenviken hotar pirater vår och andras handelsflottor och varuflöden. Sverige har deltagit i EU:s marina insatser utanför Somalias kust, operation Atalanta.

Sverigedemokraterna stödjer att svenska enheter ger fortsatt bidrag till Operation Atalanta. Militär personal på svenskregistrerade handelsfartyg ska inte tillåtas. Redare kan redan nu anskaffa vapen och vaktmanskaper.

Situationen i Mali förblir högst osäker. Islamisterna har för tillfället tryckts undan, men finns kvar i bakgrunden. Läget företer påtagliga likheter med läget i Afghanistan.

Sverige deltar med rådgivare i insatsen mot Isis i norra Irak. Ett problem för insatsen är att den irakiska armén har svårt att ta mark och att den allierade shiamilisen skapar egna MR-problem.

9.3 Utlandsstyrkan

Utlandsstyrkan ska återuppföras som egen myndighet med eget anslag. Fördelen med en egen myndighet är att verksamheten och ekonomin inte blandas med anslag för territoriella försvaret. Uppgifterna för utlandsstyrkan är väsentligt annorlunda än

Försvarsmaktens i övrigt. Utbildningen är till del därför specifik och det är rationellt att samla kunniga till myndigheten. Ett antal av Försvarsmaktens kompetenscentrum bör samförläggas här liksom det civila försvarets olika nationella centrum. Garnisonsort bör vara Almnäs i Södermanland.

Sverige ska inte vara med i systemet med EU-stridsgrupper, då vi helt motsätter oss EU:s militarisering. Däremot kan Sverige med fördel delta i internationella fredsoperationer så länge som det inte ekonomiskt drabbar vårt territoriella försvar. Svenskt deltagande bör på längre sikt, när vårt invasionsförsvar är återuppsatt, vara 1–2 bataljoner och vi bör vara beredda att leda förband av brigads storlek. Som nära partner i internationella operationer ser vi helst nordiska eller baltiska länder. För deltagande i internationella fredsoperationer förutsätts att det ligger i linje med svensk utrikespolitik samt helst har ett FN-mandat.

10 Civila anslag för försvarets stöd till samhället

10.1 Civil dimensionering av Försvarsmakten

Försvarsmaktens stöd till samhället i kris ska inte vara dimensionerande för Försvarsmakten. Stödet ska utgå när det är möjligt utan att störa Försvarsmaktens egna mål om beredskap etc. När Försvarsmakten hjälper samhället i större kriser förekommer det att utrustning saknas som skulle vara behjälplig. Ett exempel är vattenbärare till Herculesplanen. Såna bärare är inte alls prioriterade för Försvarsmaktens förmågebyggnad men skulle behövas när Hercules kan bistå vid stora skogsbränder. Ett anslag bör därför upprättas utom utgiftsområde 6 för ”civilt motiverad utrustning för Försvarsmakten”.

10.2 Civil utrustning

Förutom vattenbärare till Hercules kan annan utrustning för räddning vara aktuell.

11 Försvarets materielförsörjning

11.1 Nyanskaffning och vidmakthållande

Principerna för materielförsörjning bör vara:

- Vidmakthållande och uppgradering av befintlig materiel bör, om det är ekonomiskt försvarbart och operativa krav kan uppnås, väljas före nyanskaffning.
- Utveckling bör genomföras när det gäller nationella säkerhetsintressen och när Sverige innehar särskilda produktionskompetenser. För närvarande är det endast § 346 i EU-rätten som möjliggör nationell utveckling på politiska beslut.
- Nyanskaffning bör ske på marknaden av befintlig, färdigutvecklad och beprövad materiel som tredje alternativ. Långräckviddigt luftvärn är exempel på dyra system som vi troligen bör köpa utifrån, exempelvis Aster 30 och Aster 15.

Vid försvar av egna landet är det viktigt att eventuell gemensam materiel (så kallad pooling & sharing / smart defense) finns i närheten. I vårt fall bör vi endast ha gemensam materiel med de nordiska grannarna. Hur sådan gemensamt materiel ska disponeras vid höjd beredskap och i krig ska bestämmas i förväg.

11.2 Statligt finansierad FoU

Statligt finansierad FoU är väldigt viktig för försvarsindustrin och bör koncentreras mot områden där vår industri är framgångsrik. De produkter vår försvarsindustri ska konkurrera mot på världsmarknaden är så gott som uteslutande initierade med statliga FoU-anslag.

När vi köper svensk försvarsmateriel som är producerad med högteknologi sker en stark ekonomisk återkoppling i samhällsekonomin. Det sker genom de direkta jobb det ger, genom spin-off-effekter men också genom ökade exportmöjligheter. Sverigedemokraterna tror på svensk ingenjörskonst.

När stora och tekniktunga affärer görs upp med för oss allmänt viktiga industriländer bör en stat-till-stat-överenskommelse eftersträvas från svensk sida. Dels ger det oss bättre chanser till export, dels kan vi bättre motverka att svensk försvarsteknik inte lämnar Sverige i samband med en större affär.

I USA är försvarsmaterielområdet styrt av bundna forskningspengar. Inom EU gäller försvarsmaterielupphandlingsdirektivet, vilket föreskriver konkurrensutsättning. Så ser dock inte marknaden i EU ut i praktiken. Dessutom visar EU-papper nu att EU-kommissionen anser att ett EDA politiskt ska peka ut vilka försvarsindustrier som ska överleva och vilka som ska få riktade forskningspengar. Vi bör värdera våra egna marknader innan vi ger upp och låter EDA bestämma över våra forskningspengar.

11.3 Försvarslogistiken

Försvarsstrukturutredningen (FSU) resulterade i flera stora åtgärdsförslag. Om förslagen hade genomförts hade inte Försvarsmakten kunnat lösa sina uppgifter enligt förordningen 2009:1204 om självständigt upprätthållande och utvecklande av militärt försvar. FSU tyckte utpeka den väpnade striden som Försvarsmaktens enda egna verksamhet och resten skulle lämnas till marknaden. Problemet är att den väpnade striden kräver ständigt närvarande logistik.

Idag beställer Försvarsmakten en produkt i taget från Försvarets materielverk. Detta föregås av en noggrann långsiktig planering. I FSU föreslogs att Försvarets materielverk istället skulle hyra ut materiel till Försvarsmakten. Försvarsmakten skulle därmed förlora flexibilitet och skulle istället för att fördela egna anslag för att nå operativa mål få lämna förslag till FMV som FMV inte behöver ta hänsyn till.

FSU:s förslag genomfördes inte i sin helhet utan bara till viss del. Sparbetinget som försökte uppnås därmed var tänkt att fungera endast i ett fredsanpassat försvar. En tröskel mot krig kan man endast erhålla med ett krigsanpassat försvar. Vilket gör att en del av ändringarna inom försvarslogistiken nu troligen måste reverseras efter det att vi har bestämt att vi åter ska ha ett invasionsförsvar.

Omställningskostnaderna som uppstår när ett större antal anställda ska flyttas från Försvarsmakten till Försvarets materielverk vägs inte upp av tydliga rationaliseringar.

Däremot finns det vinster med att teknisk dubblering mellan staten och försvarsindustrin rationaliseras.

Sveriges försvarsindustrier och Försvarsmaktens stödresurser är precis som i andra länder fortsatt viktiga komponenter i säkerhets- och försvarspolitik. Värt att notera är att de svenska försvarsmaterielsystemen internationellt sett har hållit hög kvalitet och är billiga.

11.4 FMV

FMV lider av de ständigt kommande sparbetningen och omorganisationerna. FMV:s roll bör inte bara vara statisk. Den bör även rymma utveckling och därför också medel för egen utveckling.

Frågor ställs nu i angående det riktiga i att FMV fakturerar industrin för materiel som sedan Försvarsmakten får fakturera FMV för. Frågan hur mycket materiel som för tillfället är beställt tycks ha två olika svar om man frågar Försvarsmakten och FMV. Det är emellertid inte särskilt konstigt eftersom de båda myndigheterna kommer i olika fas, FMV har ju sin systembyggartid.

FMV:s roll var ändå tydligare när Sverige självt utvecklade det mesta av vår försvarsmateriel. FMV bör även i fortsättningen äga materiel som det arbetar med.

11.5 Försvarsmaterielexport

Vi är stolta över att Sverige är världens största försvarsmaterielexportör per capita trots att vi har en strikt exportkontroll i fråga om export av försvarsmateriel.

Vår starka försvarsmaterielindustri är en stor fördel för vår egen försvarsmaterieförsörjning. När vi själva investerar i svenskproducerade materielprojekt kan nettokostnaden bli låg eller till och med vinst uppnås i samhällsekonomin på grund av spillövereffekter och export.

Försvarsindustrin berör cirka 30 000 jobb och en stor andel är civilingenjörer. Indirekt sysselsätter försvarsindustrin cirka 100 000 personer.

Gripensystemet, robotar, luftvärn, artilleri, ubåtar, undervattenssystem, korvetter, krypton, stridsvagnsminor samt rymdteknik med kommande militär tillämpning visar att de svenska vapensmedjorna inte bara har stolta anor utan även en framtid om regering och riksdag sköter frågor om upphandling och FoU klokt.

Myndigheten FXM bör återskapas och Sverige som stat ska stötta försvarsindustrin ännu mer vid upphandling. Tecknande av MOU kan vara en väg till viktiga samarbeten och affärer.

Särskilt för mindre företag kan myndigheten Svensk Exportkredit (SEK) betyda mycket. SEK bör ges möjligheter att agera ännu mer offensivt.

Eftersom Sverige var alliansfritt under kalla kriget utvecklade vi mycket av vår försvarsmateriel själva och var i hög grad självförsörjande. När det svenska försvaret sedan drastiskt nedrustades så blev det nödvändigt för den svenska försvarsindustrin att satsa på export för att överleva. Idag är det hos försvarsindustrin endast exporten som frigör pengar för forskning för att utveckla nya försvarsmateriel. Exempelvis satsar svenska Saab 6 miljarder kr på forskning, vilket är mer än vad KTH och Chalmers satsar ihop.

De svenska riktlinjerna för krigsmaterielexport är stränga jämfört med andra länder som har stor produktion av försvarsmateriel.

De flesta länder har komplicerade exportkontrollregler och institut, men ändå exporterar de krigsmateriel för strid till mottagare i MENA-länderna och andra liknande tveksamma mottagarländer. Ett exempel är Saudiarabien dit USA och England nyligen har exporterat stridsflyg i stort antal. Sådan export skulle Sverige aldrig tillåta med våra nuvarande riktlinjer. Det är bra. Det är viktigt nu att våra regler för krigsmaterielexport inte blir för avvikande jämfört med viktiga partnerländer. Vår industri måste få vara med i kommande försvarsmaterielsamarbeten, det är avgörande.

Det är rätt att tillföra ett kriterium om demokratisk status jämte kriterierna om krig och mänskliga rättigheter för exportkontrollen. Däremot bör inte PGU utgöra ett kriterium för tillstånd, och vi ska inte avgöra om en köpare har råd eller inte att köpa våra materielsystem.

11.6 Strategiska samarbeten

Svenskägda försvarsindustriers samarbeten med utländska företag är viktiga. Kostnadsdelningar är centralt för att lyckas ta sig an nya projekt. De europeiska länderna köper tyvärr sällan försvarsmateriel av Sverige, men andra länder kan kompensera för detta. Brasiliens köp av Gripen öppnar för ett brett teknikutbyte med den brasilianska industrin. Sverige behöver raketartilleri och Brasilien har ett sådant system (Astros). Den indiska industrin är också en intressant partner liksom Schweiz (som inte är ett EU-land).

11.7 Försvarsindustristrategi

I dag har tyvärr många av de svenska försvarsindustrierna utländska ägare, men fortfarande har det stor ekonomisk och säkerhetspolitisk betydelse för Sverige att industrierna utvecklar och producerar materiel i landet. För ett land som inte självt kan producera försvarsmateriel blir inköpet av försvarsmateriel utifrån väldigt dyrt. Det kan även bli svårt att få köpa den allra bästa materielen. Orsaken till detta är att försvarsmaterielproduktionen oftast sker i samarbete med andra nationer. Man får om man har något att ge. Detta präglar Sveriges förhållande inte minst till USA och deras materielmarknad. Svenska staten bör ha som långsiktig strategi att öka sin ägarandel av försvarsindustrierna i Sverige.

Sverige är av hävd en nation med kvalificerade vapensmedjor. Under den tid då Sverige självt var en stor beställare av försvarsmateriel så var vi i hög grad självförsörjande. Nu är exporten viktig för att uppnå tillräckliga serier av nya produkter. Vid utveckling av nya materielsystem är samarbeten helt nödvändiga, men alla samarbeten är inte lyckosamma. Målmedvetenhet och fokus på innovation som finns i industrin måste vara ledstjärna för utvecklingen.

Sverige behöver köpa sina egna materielsystem för att bli bästa referenskund.

En försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel, och en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri.

Förutom Gripen, bör ubåtarna, sensorteknik, robotteknik, torpeder, krypton, mikrosatelliter m.fl. klassas och skyddas som strategiska produkter.

11.8 Motköp

Vidare bör Sverige i vissa fall återta kravet på offset (motköp) i syfte att gynna svenska SME-företag. Svenska myndigheter bör tilldela underleverantörer en god andel av kontrakten i syfte att ekonomiskt gynna viktiga innovationsföretag enligt rätten att göra så i artikel 21 punkt 4 i försvarsupphandlingsdirektivet.

12 Försvarets personalförsörjning

12.1 Värnplikt – GSS-P

Pliktsystemet bör återaktiveras och samtliga unga män och kvinnor bör mönstras i en mönstring på plats. I samband med mönstringen bör en 3-dygns kurs genomföras i syfte att lära ut grundläggande överlevnad samt kontakt med uniform och lätta vapen.

Omkring 8 400 tas ut till värnpliktsutbildning varje år, varav omkring 7 200 även genomför befattningsutbildningen för placering i krigsförbanden. För kvinnor är utbildningen frivillig. Fler markförband medför också ett ökat behov av reservofficerare. Reservofficerare är kostnadseffektiva och stärker folkförankringen.

Fyra år efter återtagandet av utbildningen av värnpliktiga ökar antalet utbildade per år till 12 600 / 10 800. Ytterligare fyra år senare ökas antalet till 16 800 / 14 400 och balans uppnås mellan utbildning och krigsplacerade.

Med aktiverandet av värnplikten återgår armén till ett system med fredsorganisation och krigsorganisation.

12.2 Stamanställda

Villkoren för de stamanställda är i huvudsak en sak för arbetsmarknadens parter, men det som rör plikt måste lagregleras.

12.3 GSS-K

Sverigedemokraterna var emot införandet av det nya personalförsörjningssystemet, men så länge det är aktuellt ska det optimeras. Det bör därför utredas såväl lämplighetsmässigt som ekonomiskt om kontrakterade gruppbefäl, soldater och sjömän

- kan få rätt att bo kvar på logementen för en låg hyra även efter provanställningstiden
- kan slippa förmånsbeskattning för enklare mat ute i fält
- som bor på logement kan få tillgång till billig och nyttig lagad frukost, lunch och middag
- kan få subventionerade hemresor varannan vecka.

GSS-K ska erhålla en premie när 1/3 av, när 2/3 av samt när hela kontraktet löpt ut.

Alla GSS-K ska erbjudas tillsvidareanställning. Inga nya GSS-K kontrakt ska tecknas.

12.4 GSS-T

GSS-T fasas successivt ut mot värnpliktig krigsplacering (GSS-P).

12.5 Lokalförsvarsbataljoner

Lokalförsvarsbataljonerna bemannas av dem som senast avförts från fältarmén till personalreserven. Lokalförsvarsbataljonerna byggs upp som lätt infanteri. Strategisk tillförsel av tyngre system kan förekomma. Lokalförsvarsbataljonerna ska ha repetitionsmöte vart sjätte år. Bataljonsledning, kompanibefäl och plutonsbefäl är anställd personal, övriga är värnpliktiga. Varje år genereras sedan 5 lokalförsvarsbataljoner.

12.6 Basing av förband

Freds-basing av militära förband bör ske till stadsregioner och större befolkningsorter samt Gotland. Tyvärr har urbaniseringen gått så långt att förbandsbasingen inte kan nyttjas som regionalpolitik längre.

Förbandsflytt bör undvikas och prövas endast som sista utväg därför att vid förbandsflytt följer inte all viktig personal med och svärersättbar nyckelkompetens riskerar att förloras.

12.7 Tvåbefälssystemet

Det nuvarande tvåbefälssystemet behöver revideras och göras tydligare. Gradsystemet bör vara enligt följande:

Soldater och sjöman/Manskapsgrader

Menig, menig av 1:a klass och vicekorpral är soldat- och sjömansgrader. Vicekorpral ges till befälsuttagna rekryter efter genomförd och godkänd förstegsutbildning.

Gruppbefälen/Underbefälen

Dagens gruppbefäl eller snarare en framväxande tredje gren i ett kommande trebefälssystem, underbefälen, är graderna korpral, furir och överfurir.

Furir ersätter det nuvarande sergeant och överfurir återinförs för gruppbefäl med särskilda kvalifikationer och/eller lång tjänstgöringstid. Eventuellt kan ytterligare en tjänstegrad behövas utöver detta för att visa på synnerligen lång tjänstgöringstid alt. en synnerligen hög kompetens inom ett område. I det befälssystem som fanns mellan 1957 och 1972 hade dessa graden rustmästare inom armén och flygvapnet och flaggfurir i dåvarande kustartilleriet.

Specialistofficerarna/Underofficerarna

Specialistofficerarna innehar graderna sergeant till förvaltare. Efter genomförd specialistofficersutbildning utnämns kadetten till sergeant. Om kadetten innan utbildning varit anställd eller dylikt under en längre tid kan denne vid examen utnämnas direkt till förstesergeant. I annat fall sker detta efter befattning och erfarenhet.

Efter ytterligare tjänstgöringstid utnämns specialistofficeren till fanjunkare. För de befattningar som kräver en specialistofficer med en högre grad utnämns denne till förvaltare. Utöver detta skall det vid varje regemente, flottalj och dylikt vid behov utnämnas en regementsförvaltare respektive flottaljförvaltare. Detta skall vara den högsta specialistofficersgraden.

Officerarna

Officerarna utgörs enligt tidigare av graderna fänrik till general.

12.8 Administration: Prio

Rapportering och statistik möjliggör styrning och bra ledningsbeslut, men rapporteringen får inte vara mycket tidskrävande. Prio-systemet har kritiserats för att vara tungrott och långsamt. En oberoende översyn av systemet skulle kunna peka på vad som måste förbättras. Om det är riktigt att lämna Prio för ett egenskapat system så bör det göras snarast.

12.9 Officerstillsättning

Försvarsmakten ska utse befäl upp till och med överste/kommandör.

Utbildning av officerare ska återgå till att leverera krigsmän samt ledare till krigs- och funktionsförbanden. Det nya officersutbildningssystemet är undermåligt då det frångått kärnan i varför Försvarsmakten utbildar officerare. Försvarsmaktens viktigaste uppgift är att värja rikets gränser, således ska officerskadern utgöras av dem som är bäst lämpade för denna uppgift. Officersutbildningen ska vara till för att sälla agnarna från vetet, vilket i klartext betyder att de som saknar de efterfrågade förmågorna vad avser ledarskap och krigsduglighet aldrig utexamineras som officerare.

Officerssystemet ska återgå till att, efter genomförd värnplikt, innefatta ett år på försvarshögskola, och därefter ska kadetterna ut på verksamhetsförlagd utbildning. Därefter ska kadetterna på två års praktik ute på förbanden för truppföring och trupputbildning. Slutligen åter till försvarshögskolan för ytterligare ett års studier med förvärvade erfarenheter och större förståelse för verksamheten. Viktigt är att officeren tillskansar sig en bred förståelse under utbildningen, detta då befäl med djupare förståelsen är underofficerens roll.

På liknande sätt ska specialistofficersutbildningen utformas, med skillnaden att det som idag kallas ASOU (anpassad specialistofficersutbildning) kvarstår och möjligheten att validera redan förvärvade kunskaper, vilket underbefäl kan tillskansat sig i olika mängd. Vidare ska specialistofficerare återgå till att kallas för underofficerare, vilket motsvarar de grader som de bär. Underofficerstraditionen ska med stolthet bäras vidare av det skrå som återuppstått i Försvarsmakten. Längden på utbildningen för en blivande underofficer kan variera, den blivande underofficeren kan behöva ett halvårs YBK (yrkesbefattningskurs) eller ett helt år. En underofficer som till exempel ska arbeta på ett pansarskyttekompani behöver både goda kunskaper om det som berör både skytte- och vagnsdelen i plutonen, vilket kräver betydligt längre utbildning med hänsyn till mängden system som denne ska ha djup förståelse för. Medan en underofficer som ska arbeta på ett skyttekompani eller stridsvagnskompani enbart har behov av en kortare YBK. Det är upp till Försvarsmakten att avgöra behovet av längden på YBK för respektive typ av underofficer.

Underofficersutbildningen förläggs på de olika försvarsgrensspecifika skolorna och ASOU kan förläggas på regementena beroende på om så bedöms rimligt av Försvarsmakten. För underofficeren är maximal utbildningstid fyra år. Den bredare förståelse som officeren ska tillskansa sig kräver ytterligare ett år av i huvudsak teoretisk kunskapsinhämtning och analys av förvärvade erfarenheter.

Underofficerskadetten ska efter genomförd och av sitt förbands godkända praktik befordras från kadett till sergeant. Det är upp till förbandet att avgöra om detta sker efter ett eller två år, en underofficerskadett med hög kompetens ska kunna befordras tidigt. Underofficerens kunskap ska i enlighet med nuvarande inriktning lägga tyngdpunkten på spetskompetens och flerårig erfarenhet på de olika karriärstegen. Krigsförbanden garanteras därför en stor mängd chefer/ställföreträdare samt chefer för funktioner på lägre förbandsnivåer med mycket god kunskap och färdighet att leda sina förbandsspecifika enheter och funktioner. Underofficerens utbildningslängd kan således variera i mycket hög grad beroende på flera faktorer.

Underbefäl utbildas på respektive regemente, där enstaka instruktörskurser och enklare taktiska/stridstekniska kurser ges kopplat mot vad krigsförbanden efterfrågar. Underbefäl kan validera sina kunskaper och därmed genomgå en kortare underofficersutbildning, i enlighet med ASOU-modellen som existerar idag, men med ännu större flexibilitet vad avser utbildningens längd. Exakt utformning måste Försvarsmakten avgöra. I och med vårt föreslagna värnpliktssystem kommer underbefäl utbildas redan under sin värnplikt, och de som önskar kan sedan fortsätta som anställda underbefäl på GSS/K-förband (kontrakterade förband) men även på GSS/P-förband (värnpliktiga förband).

Försvarsmakten får i och med vårt förslag tre olika typer av befäl som både ger bredd och spets samt en tredje kategori med underbefäl som utgör en grund med gruppchefer och specialister, samt som extra stöd vid trupputbildning av värnpliktsförband. Ett trebefälssystem håller redan på att utkristalliseras i Försvarsmakten.

Det viktiga är att fokus ska vara krigsförbandens behov och inte om officerare kan tillskansa sig akademiska poäng eller ej, vilket fallet är idag. Den praktiska delen av utbildningen ger förbanden möjlighet att upptäcka olämpliga individer, vilket idag tyvärr inte är fallet.

12.10 Rekryteringskontor

Pliktverket bör öppna ett rekryteringskontor i Norrland för att stimulera rekrytering.

12.11 Kvinnlig värnplikt

Kvinnor som gör värnplikten vill oftast att de ska lyda under samma regler som män. Det är också den enda rimliga ordningen, för en fiende frågar inte om kön först. Duktiga kvinnor har tillfört Försvarsmakten mycket.

12.12 Arbetsmarknaden för värnpliktiga

De som utses att göra värnplikten behöver inget med skola och universitet kompatibelt betyg efteråt. Fullgjord värnplikt är ett ordningsbetyg i cv:et som öppnar dörrar av sig självt.

12.13 Försvvarshögskolan (FHS)

FHS bör vara en högskola utanför Försvvarsmakten.

12.14 Militärhögskolorna (MHS)

Jämte MHS i Halmstad och Karlberg bör MHS Östersund uppsättas.

13 Försvvarets lokalförsörjning

13.1 Försvvarets lokaler

Fortifikationsverket bör avvecklas och ansvaret för försvvarets lokaler föras över på garnisonerna. När försvvaret behöver återta sin ursprungliga infrastruktur eller i vissa fall ny sådan måste lagrummet vara tydligt. Försvvarets intressen går före enskildas intressen.

13.2 Materieförråd

Centraliseringen av förrådsställd materiel har gått så långt att verksamheten blir lidande när beställningar från centralförrådet måste väntas in, och därför bör mer materiel finnas ute på regementena. Sabotage och krigshandlingar kan också få mer avgörande negativ verkan eftersom en större mängd materiel är samlat. En utredning för att ta fram en optimal förrådsorganisation för Försvvvarsmakten skall tillsättas. Systemet får inte vara fredsanpassat, utan ska kunna fungera under utövande av nationellt försvar.

13.3 Logement

Efter aktiverandet av värnpliktsutbildning kommer regementen och logementen åter bli en naturlig del för alla soldater. De farhågor om negativ kåranda som hystes när systemet med enbart frivilliga kontrakterade soldater infördes kan avskrivas. Kårandan ska nu ses ur ett positivt perspektiv.

14. Fördelningsresurser

14.1 Specialförband

Specialförband bibehålles och nya utvecklas i samma takt som nya asymmetriska hot utvecklas. Dit hör Särskilda Operationsgruppen (SOG) och 32 Underrättelsebataljonen.

14.2 Jägarförband

Fallskärmsjägarskolan bör åter öppnas i Karlsborg. Krigsplacering görs av två bataljoner fallskärmsjägare.

Norrlandsjägarna i Arvidsjaur, K 4, fortsätter utbilda soldater. Krigsplacering görs av två bataljoner Norrlandsjägare.

Lapplandsjägarna i Kiruna återupptar sin utbildning. Krigsplacering görs av två bataljoner lapplandsjägare.

När Lapplands jägarregemente är återupprättat ska gränsjägarförband åter utbildas där. Förbanden ska kunna användas som stöd till det civila samhället vid större flyktingströmmar, men även i hela spektrumet av militära konflikter. Dessa förband ska snabbt kunna mobiliseras, ha mycket kvalificerad teknisk materiel och god lokalkännedom. Krigsplacering görs av fyra bataljoner gränsjägare.

14.3 Kavalleriet, den strategiska reserven

Kavalleriet i form av luftburna bataljoner byggs ut för att kunna utgöra en strategisk reserv. Två kavalleriregementen med vardera tre luftburna bataljoner utgör den strategiska reserven. Vid varje regemente finns en uppsättning helikoptrar som är tillräckliga för transport av en bataljon åt taget inklusive deras terrängbilar. Förutom K 3 så öppnas förslagsvis K 9 på Frösön. Vid kavalleriregementena finns dessutom varsin underrättelsebataljon.

Helikoptrarna utgör också en stor resurs för insatser i civila kriser som skogsbrand och där ytbärgning behövs.

15 Frivilligorganisationerna

Frivilligorganisationerna bör ha ett eget anslag. Dessa organisationer har skapats med personligt engagemang och det engagemanget utvecklas bäst om de fortsätter som herrar i eget hus. Samtidigt är det viktigt att frivilligorganisationerna verkligen levererar personal med färdigheter till hemvärnet.

Frivilligorganisationerna är viktiga, de kompletterar Försvarmakten och hjälper till med folkförankringen.

Högskolorna bör söka integrering med frivilligorganisationerna. Möjligheten för skattelättnader för frivilligpersonal bör prövas, alternativt att dessa får igen en del av sina utlägg via pension.

Genom att frivilligorganisationernas övningar integreras mer i civilsamhället syns de mer för befolkningen.

16 Territorialarmén (hemvärnet)

Hemvärnet byter namn till territorialarmén och får en ännu större roll. I texten här använder vi fortsättningsvis beteckningen ”hemvärn”. Territorialförsvarfsförband (mark såväl som marina) skapas ur de nationella skyddsstyrkorna och hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och har kort mobiliseringstid.

Skapandet av fler basbataljoner avlastar till viss del hemvärnet. Hemvärnet samt lokalförsvarsbataljonerna som lyder under lokal hemvärnsbataljon ska förutom skyddsobjekt, träna och förbereda att hålla olika naturliga försvarslinjer. I dessa linjer kan förberedelser göras att placera tyngre vapensystem.

Målet på sikt är minst två hemvärnsbataljoner per FO, alltså en utökning av hemvärnet.

Ledningen för varje hemvärnsbataljon ska husera i historiskt godtagbar miljö av typen landskapsregementen. I FO där det inte redan finns regementen i bruk återtast byggnader, då främst kanslibyggnad och en kompanibyggnad. Den civila krisledningen samlokaliseras.

Nya hotbilder kräver att län och kommuner kan mobilisera i aktiv krishantering på höga våldsnivåer. Bataljonsledningarna inom hemvärnet bör ha del i länsstyrelsernas krisledning.

Hemvärnet bör förses med tyngre infanterivapen och fordonsparken bör fortsätta att moderniseras.

17 Armén

Armén bör bestå av såväl rörliga fältförband som lokalt organiserade territorialförsvarförband och lokalförsvarförband.

En fältarmé med samövade mekaniserade brigader och ett väl spritt territorialförsvar är oundgängligt om Sverige ska kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesofficerare, kontrakterade och värnpliktiga kan två mekaniserade brigader sättas upp. Ytterligare brigader bör sättas upp successivt när försvarsförmågan återtast med målet att ha sju mekaniserade brigader och en stadsskyttebrigad. Bemanning av dessa ska ske med en blandning av anställd, kontrakterad och värnpliktig personal.

Trängslet kan återöppnas som huvudskjutfält för artilleriet.

Brigadformatet är en väl beprövad organisation för markstrid mot en kvalificerad motståndare. Ett försvar med en brigadorganisation och personalförsörjt med värnplikt har större möjlighet att kunna verka under sådana förhållanden. Det är nödvändigt att arméns brigader är samövade för att kunna verka effektivt.

Bristen på effektivt luftvärn är en av de största bristerna i den befintliga krigsorganisationen. Enligt vår mening är luftvärnet så viktigt för Sveriges försvarsförmåga att ett strategiskt luftvärn under flygvapnet bör upprättas. Brigadluftvärnet ska därefter förnyas.

Stödbataljonerna i en brigad ska vara en luftvärns-, en ingenjör-, en underhålls- och en artilleribataljon.

17.1 Arméns strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarsmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet. Hur mål och uppgifter för försvarsgrenarna kan se ut ses i bilaga 2.

17.2 Mekaniserade brigader

Stellan Bojeruds brigadskiss för fältarmén:

1. Mek Bat: – Professionell (anställda samt GSS-K).
2. Mek Bat: – Tidigare anställda, som tjänstgör på värnpliktsbasis samt GSS-T.
3. Mek Bat: – Värnpliktsförband.
4. Mek Bat: – Värnpliktsförband, delvis draget ur hemvärnet.

Brigaderna ska ha hemdepåer men även i perioder vara förlagda till befintliga skjutfält med god infrastruktur, vilka används som truppövningsläger. På så sätt kan behovet av att bygga nya anläggningar minskas.

Första bataljonen, brigadstabskompaniet, mekspaningskompaniet och luftvärnsbataljon vid varje brigad ska ha en kader av anställda eller kontinuerligt kontrakterade gruppbefäl och soldater, som kan lösa stridsuppgifter initialt till dess mobilisering har genomförts. På så vis är varje brigad i sitt militärområde direkt gripbar även om inte i sin helhet.

Brigaderna ska vara sammansatta så att om de går på tre täter, alla täter ska ha understöd av ingenjörs-, artilleri-, underhåll och luftvärnsförband.

17.3 Baseringsorter för armén

Armén bör bestå av åtta brigader och förslag till baseringsorter för brigaderna framgår av bilaga 7. För att möjliggöra återtag av ännu fler brigader ska regementen och annan militär infrastruktur bevaras vid ytterligare orter.

17.4 Jägarförband inom brigadsystemet

Kustjägarerna fortsätter utbildas för att krigsplaceras i amfibiebrigaderna. Dessa elitförband kan vara avgörande vid snabba skeenden i våra amfibiska miljöer.

17.5 Ammunitionsröjning

I den av Socialdemokraterna ledda försvarsuppgörelsen som ledde fram till försvarsbeslutet 2015 talades om att stärka Försvarsmakten. Det reella utfallet kan ifrågasättas. Inom armén har visserligen antalet krigsförband utökats i någon mån. Det som inte är lika känt är att detta har skett genom att övriga krigsförband har reducerats och vissa har lagts ner. Nettoeffekten är i princip oförändrad.

Två av de krigsförband som lades ned är ammunitionsröjningskompanierna i Eksjö. De tillhörde Försvarsmaktens mest insatserfarna förband, och nedläggningen har fått allvarliga konsekvenser för Sveriges förmåga att hantera hotet från minor, oexploderad ammunition och hemmagjorda bomber. De senare utgör ett ökande hot i världen och är det vanligaste vapnet bland terrorister i stora delar av världen.

Försvarsmakten, genom Totalförsvaret ammunitions- och minröjningscentrum, Swedec, i Eksjö utbildar Polismyndighetens bombtekniker. Behovet av bombtekniker i Sverige har ökat kraftigt med anledning av dels ökad kriminalitet, dels det förhöjda terrorhotet. Försvarsmakten har under decennier byggt upp en spetskompetens inom området genom deltagande i internationella insatser. Den kompetensen är på väg att försvinna med anledning av nedläggningen av de två ammunitionsröjningskompanierna.

Ammunitions- och minröjning är en förmåga som ständigt är efterfrågad såväl vid internationella insatser som i det nationella perspektivet – i fred, i kris och i krig. Utan en stark förmåga inom Försvarmakten riskerar även polisens förmåga att på sikt raseras.

Sverigedemokraterna vill därför snarast återupprätta Försvarmaktens ammunitions- och minröjningsförmåga minst till den nivå som gällde innan försvarsbeslutet 2015 för att säkerställa att Sverige fortsatt kan hantera det hot minor, oexploderad ammunition och hemmagjorda sprängladdningar utgör. Det nyupprättade ammunitionsröjningsförbandet bör placeras vid Totalförsvarets ammunitions- och minröjningscentrum i Eksjö.

17.6 Militärpolisen

Militärpolisen skall utbildas och utrustas för att vid behov kunna förstärka den civila ordningspolisen. Vid insats utanför Försvarmakten skall militärpolisen vara underställd civilt polisbefäl.

17.7 Arméns materielsystem fyra år

Investeringsplanen som skulle materielförsörja IO 14 till 2024 hade ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2021 till 2030. Det innebär att med SD:s budget så kommer all redan inplanerad materiel att kunna införskaffas. (Gäller hela försvaret ej bara armén.)

SD budgeterar för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar till alla försvarsgrenar.

17.8 Arméns materielsystem tio år

Försvarmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för att en upprustning av förband och förmåga ska kunna ske.

SD planerar för materiel till lokalförsvarsbataljoner (år 2021– ...), materiel för ytterligare 6 armébrigader (år 2023 tom 2032), nytt brigadluftvärn (år 2024– ...).

17.9 Arméfördelningarnas materielsystem

Sex bataljoner (6x3 batterier) raketartilleri (år 2024 tom 2033), Två bataljoner per fördelning. 48 st attackhelikoptrar (fyra skvadroner) (år 2024 tom 2028), två skvadroner fördelning S, två skvadroner fördelning M.

18 Marinen

Marinen bör bestå av såväl flottan, amfibiebrigaderna, Kustbevakningen som marina territorialförsvarsförband och lokalförsvarsförband.

En modern flotta med beväpning och eget skydd och övade amfibieförband är en förutsättning om Sverige ska kunna försvaras.

Dimensionering av de förband som skall lösa dessa uppgifter måste ske med beaktande av att Sverige är den nation som har längst kust i Europa, 270 mil. Vidare måste hänsyn tas till att antalet tillgängliga fartyg alltid är lägre än det nominella antalet på grund av underhållsåtgärder m.m.

Det är de närmaste åren fortsatt lämpligt med två ytstridsflottiljer, men flera av fartygstyperna befinner sig antalsmässigt nära under kritisk massa för att systemen rationellt ska kunna vidmakthållas personellt och materiellt. Ser man till de uppgifter som skall kunna lösas längs vår långa kust framstår det som uppenbart att antalet kvalificerade ytstridsfartyg snarast bör utökas. De levererade Visbykorvetterna är fem. Fem nya Visbykorvetter bör inköpas i en serie för att sedan kompletteras av sex fregatter. När antalet ytstridsfartyg är fler än tio bör antalet ytstridsflottiljer öka till tre, varvid en stationeras i Västerhavet.

Ytterligare en minröjningsdivision bör tillföras och denna bör huvudsakligen vara baserad på västkusten som en följd av dennas stora betydelse för handelssjöfarten.

Regeringen har beställt två nya ubåtar, A 26. Ytterligare fem ubåtar bör inköpas. När antalet ubåtar är större än sju bör ubåtsflottiljen organiseras i två divisioner, varefter en stationeras på västkusten. För en liten nation som Sverige kan de konventionella ubåtarna utgöra ett strategiskt vapensystem eftersom ingen potentiell angripare kan bortse från att försvararen förfogar över tysta ubåtar.

18.1 Marinens strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarmakten i dialog med Förvarsdepartementet. Hur mål och uppgifter för försvarsgrenarna kan se ut ses i bilaga 2.

18.2 Marinens luftvärnsförmåga

Ytstridsfartygen och Kustbevakningens större fartyg kommer att vara högvärdiga mål i ett storskaligt krig. Det gör att dessa fartyg bör ha såväl automatkanon som robotluftvärn. Det är egenskydd men robotluftvärnet är också en del av det samlade luftförsvaret. Det är viktigt därför med gemensam lägesbild med flygvapnet. Aster 15 är ett robotluftvärnssystem som bör provas för dessa fartygsplaceringar, och på fregatterna passar Aster 30.

18.3 Amfibiebrigader

När Sverige åter ska rusta är det givet att kustförsvaret bör återtas. För detta bör tre amfibiebrigader om vardera 3 576 man sättas upp. Se vidare bilaga 8 b. I Härnösand och Fårösund sätts varsin amfibiestridsgrupp upp om vardera en amfibiebataljon, ett kustjägarkompani och ett kustrobotkompani.

18.4 Rörlig kustrobot

I början av 1990-talet uppsattes ett rörligt kustrobotbatteri med Saabs RBS 15 robot som huvudvapen. Systemet var kostnadseffektivt och hade stor uthållighet och snabb

gruppering. Då kustartilleriet avvecklades år 2000 valde man även att avveckla det då blott fem år gamla systemet som såldes till Saab.

Detta system är än idag (i moderniserad version) aktivt i Kroatien och Finland där det utgör en stor del av den tröskeleffekt dessa länder förfogar över för att möta, hejda och slå en angräpare över havet.

Systemet bör av dessa anledningar återuppsättas i Sverige i åtta kompanier med vardera sex robotbilar. Det innebär att Amf 1 får två kustrobotkompanier. Systemet bör integreras i Försvarmaktens kommande sensornätverk men även kunna operera autonomt. Tre av dessa bör bemannas av kontinuerligt tjänstgörande personal. Basing för alla sex kompanier: Härnösand, Stockholm, Gotland, Karlskrona och Göteborg.

18.5 Understöd och luftvärn

Amfibiebrigaderna bör ha understöd av Archers samt AMOS på Stridsbåt 2010 eller motsvarande.

Stridsbåtplattformar bör också kunna bära robotar som Seaspear eller motsvarande. Robotssystem 70NG bör övervägas för att hantera fientliga attackhelikoptrar.

18.6 Fler marinbaser

När de marina förbanden växer uppstår ett behov av en förstärkt regional indelning. Vi föreslår därför på sikt att marinen ska förfoga över tre marinbaser, och i öster föreslår vi därtill två detachment – ett i Bottenhavet och ett på Gotland. Se vidare bilaga 8.

Marinbaserna har marintaktisk ledning. Slås en marinbas ut ersätts den av egen redundans i första hand, sedan av högkvarteret och i sista hand av en annan marinbas.

18.7 Marinbasbataljoner

För skydd, logistik, ekipage och sjöinformation verkar marinbasbataljonerna. De tre marinbaserna bör ha varsin marinbasbataljon. Fårösund och Härnösand bör ha vardera ett marinbaskompani.

18.8 Ubåtsjakt

På 90-talet hade Sverige en acceptabel ubåtsjaktförmåga med bland annat tio helikopter 4 med sensorer och tolv ubåtar. Socialdemokratiska regeringar med Tage G Peterson i spetsen började då att avveckla försvaret. Reinfeldts regeringar tog vid och minskade ytterligare försvarets medel. Man flyttade ubåtsflottiljen från Berga till Karlskrona och tappade därvid en stor del kompetent personal och förutsättningarna att regelbundet öva ubåtsjakt på ostkusten.

De tystgående svenska ubåtarna är överlägsna vid spaning och kan i hög grad kontrollera utloppen från Stockholm. Men om de befinner sig en dag eller mer från Stockholm i ytlägesfart tar det lång tid att få dem till Stockholm under vattnet.

Personal behöver hela tiden utbildas för ubåtsjakt, vilket är mycket tidskrävande. Det är av militärgeografiska skäl en utbildning som bör bedrivas året runt i aktuella farvatten.

18.9 Marintaktisk ledning

Den marintaktiska ledningen bör ske från tre staber. Marinen har idag få tross- och ledningsfartyg. Varje marinbas bör på sikt erhålla ett stödfartyg för tross och ett stödfartyg för ledning.

18.10 Marinens materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2020 till 2029. Det innebär att med SD: s budget så kommer all redan inplanerad materiel att kunna införskaffas. (Gäller hela försvaret ej bara marinen.)

SD budgeterar för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar till alla försvarsgrenar.

SD budgeterar för materiel till marinbasbataljonerna (år 2019 tom 2028).

18.11 Marinens materielsystem tio år

Försvarmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar.

SD planerar för infrastruktur för nya marinbaser (år 2021– ...), 5 st ytterligare U-båtar i klass A26 (år 2022 tom 2032), 5 st nya Visbykorvetter, materiel till AmfBrigader (år 2023 tom 2032) samt 6 st nya fregatter av Nansen typ (år 2026 tom 2035).

En ökning av antalet radarspaningsplan är önskvärd för havsövervakning.

19 Flygvapnet

Flygvapnet har de senaste decennierna tvingats till en omfattande omorganisation med kraftiga nerdragningar som följd. Försvarsgrenen har på grund av detta problem med såväl materiel- som personalförsörjning och om inte åtgärder vidtas blir situationen ohållbar i en snar framtid. Flygvapnet består idag personellt av såväl anställda som kontrakterade. Den viktiga resurs som värnplikssystemet innebar är däremot avvecklad. Flygvapnets verksamhet är resurskrävande och präglas av ett allt för stort fokus på internationella åtaganden. Försvaret av Sverige i händelse av en framtida ofred har nedprioriterats.

19.1 Antal stridsflygplan

För att utveckla och vidmakthålla Sveriges förmåga till ett trovärdigt försvar är det Sverigedemokraternas uppfattning att det behövs fler stridsflygdivisioner. Fem flygflottiljer med vardera två divisioner kräver 200 stridsflygplan. Gripbara reservdelar och tillräcklig serviceapparat ska garantera att minst tre grupper, 12 plan, ständigt är operativa per division. Genom bättre villkor för flygförarna och mer bindande kontrakt bör antalet krigsplacerade piloter öka. Anskaffning av JAS 39 Gripen E skall ske oavsett om Sverige är enda köpare. En tvåsitsversion (F) av denna bör också anskaffas, dels för att underlätta i vår egen flygutbildning, dels för att underlätta en export av

Gripensystemet. Gripen E bör ny tillverkas och ej baseras på ombyggda C/D-skrov. Därigenom kommer det finnas kvar C/D-plan.

Sverige behöver alltså i första hand 160 Gripen E/F + Gripen C/D och för åtta divisioner och i ett längre perspektiv sammanlagt 200 plan Gripen E/F för tio divisioner.

19.2 Taktisk datalänk

Luftförsvaret hade från början ett eget svenskt dataprotokoll för kommunikation, Taras. Idag har de svenska Gripenplanen Natos Länk 16, vilket sätter oss i beroende av USA och deras krypton, vi får inte tillverka egna. Detta beror på svenskt passivitet. Vi borde istället återintegrera Taras för att realisera ett eget Länk 16-liknande nät precis som Frankrike utvecklar sitt LX. Vi kan då välja momentant att kommunicera nationellt eller med Nato.

19.3 Flygvapnets strategiska mål och taktiska uppgifter

Direktiv för Försvarsmakten bör beslutas av riksdagen i dialog med Försvarsmakten. Mål och uppgifter för försvarsgrenarna bör beslutas av Försvarsmakten i dialog med Försvarsdepartementet. Hur mål och uppgifter för försvarsgrenarna kan se ut ses i bilaga 2.

19.4 Upprättande av ytterligare flygflottiljer

Jämte Skaraborgs flygflottilj (F 7 Såtenäs), Blekinge flygflottilj (F 17 Kallinge) och Norrbottens flygflottilj (F 21 Luleå) bör Upplands flygflottilj (F 16 Uppsala) sättas upp. Antalet Gripenförband är idag för få för att på allvar utgöra en nödvändig tröskeleffekt. Att återupprätta en fjärde flygflottilj som hem för två nya stridsflygdivisioner är därför av största vikt. Valet faller sig naturligt på F 16 med sitt geografiska läge i det strategiskt viktiga Mälardalen med huvudstaden och Arlanda som högprioriterade angreppsmål.

När vi har 180 Gripen placerade i stridsflygdivisioner ska en femte flygflottilj öppnas: F 13 Bråvalla. Tio fler Gripen E/F per år beställs från 2021. Se vidare bilaga 9.

19.5 Strategiskt luftvärn

För att uppnå ett dugligt luftförsvar räcker det inte med enbart flygstridskrafter. Dessa har visserligen stor yräckvidd men har uthållighetsbegränsningar. Därför bör strategiskt luftvärn införskaffas. Detta bör absolut vara modernt och långräckviddigt. Gamla begagnade system bör inte inköpas. Köper vi ett modernt system så kommer svensk försvarsindustri troligen bli samarbetspartner.

Det strategiska luftvärnet ska försvara de viktigaste baserna i vårt försvar och tillhör flygvapnet. Det strategiska luftvärnet ska kunna omgruppera fort men ska också ha korträckviddigt luftvärn som egenskydd.

19.6 Flygbaser

Avvecklingen av BAS 90 är till stort men för den svenska luftförsvarsförmågan. Det skydd och den rörlighet flygvapnet hade har i och med det gått förlorat. För att återställa denna förmåga till operativt taktiska och strategiska fördelar är det av stor vikt att bevara de möjliga krigsflygplatser som fortfarande finns.

Ingen före detta flygflottilj får vidare exploateras så att den inte lätt kan återtas, särskilt inte de med bergshangarer eller annan viktig infrastruktur.

BAS 90-systemet bör till stora delar återskapas successivt. Detta kan påskyndas genom att i en första etapp återinföra BAS 60-systemet i lämpliga geografiska områden. I en andra etapp utvecklas dessa till fullvärdiga BAS 90. Skydd genom spridning är kostnadseffektivt och ger ett stort strategiskt värde. Snabba omgrupperingar för tankning och ombeväpning är några av fördelarna med ett sådant system.

Försvarsmakten vill ha rent från vindkraft i fyra mils radie utanför de tio aktuella militära flygplatserna. I radarhänseende finns sammanblandningsrisk mellan vindkraft och helikopter.

19.7 Flygbasbataljoner

Det bör finnas minst en basbataljon per flygflottilj. Basbataljonerna är avgörande i snabba krigsförlopp, exempelvis när banor ska repareras, men de skyddar också baserna mot attacker från mark. Hemvärnet har en viktig stöttande roll för att skydda baserna.

19.8 Stationskompanierna

Stationskompaniet är föregångaren till dagens flygunderhållskompani, dvs. den tekniska tjänsten för att få upp flyget. I kompaniet ingick de så kallade klargöringsplutonerna. I IO 14 ingår inte längre serviceplutonerna vilket hämmar klargöringen. Stationskompaniet bör återtas eftersom klargöring är viktigt för ett krigsanpassat försvar.

Samband, tross, räddning, flygledning, sop och blås kan man alltid få på en flygplats tillsammans med hemvärnet. Att detta organiseras är viktigt för att se till att förmågan att sprida flygplan nationellt ökar.

I ett skymningsläge sprider vi flygförare, klargöringstroppar, tekniker och flygplan. Resten mobiliseras. Ju mer som är förberett och ju mer vi kan sprida flygplanen desto bättre.

19.9 Stridspiloter

Stridsflyget är en av luftförsvarets två tunga komponenter. Liksom en kedja är beroende av alla sina länkar, är stridsflyget beroende av flera delar vilka alla måste fungera annars förlorar hela systemet sin verkanskraft.

Antalet krigsplacerade stridspiloter är en nyckelfaktor för vår försvarsförmåga, och därför måste den hållas på en stabil och hög nivå över tid. När vi nu ska upprusta vår försvarsmakt, krävs det att vi också ökar rekryteringen av antalet nya stridspiloter. För att lyckas med det krävs kraftfulla åtgärder.

Sverigedemokraterna föreslår att följande åtgärder genomförs:

- Översyn av lönenivån för stridspiloter.

- Utredda möjligheten att krigsplacera piloter som lämnat Försvarsmakten för arbete som pilot på den civila marknaden, som reservofficerare (i flygtjänst och med återkommande repetitionsövningar).
- Fokusera på att återta förband i storstadsregionerna i syfte att underlätta rekryteringen.
- Helt överge det ”gamla arbetsättet” där regionalpolitiken till stor del fick styra var förbanden skulle förläggas.

19.10 Helikopterresurser

Helikoptrarna möter olika behov. Exempel på det är:

- sjuktransporter vid övningar och skarpa operationer.
- trupp- och materieltransporter.
- sjöräddning och brandbekämpning.
- ubåtsjakt (tyvärr för stunden avvecklat).
- attack- och understöd.

Tidigare hade armén, marinen och flygvapnet egna helikoptrar, men nu har resurserna samlats i en enda helikopterflottilj. Det har missgynnat tillgängligheten. Ordningen med anpassade helikoptrar för varje försvarsgren och olika baseringsorter beroende på uppgift bör återställas.

Sverige bör anskaffa helikoptrar i olika roller men ha kvar grundstommen med få olika system i drift för att ena helikopterflottan.

19.11 Gripens beväpning

Gripens beväpning bör helst göras med system där svenska företag är delaktiga i utveckling och produktion som jaktroboten Meteor och attackroboten Taurus. Sverige har av sagt sig att använda klusterammunition även om USA, Ryssland, Kina, Turkiet, Israel med flera har kvar det i sin beväpning. Därmed vidareutvecklas inte bombkapsel 90 Mjölner och vi får söka andra yttäckande markattacksystem. Detta gap kan fyllas av en version av Taurus som uppfyller Oslokonventionen.

Försvarets flygstridskrafter har historiskt haft en blandning av inhemsk och utländsk beväpning. Bilaga 3 visar hur situationen ser ut.

19.12 Transportflygplan

Försvarsmakten förfogar idag över sex av (ursprungligen åtta) C-130E/H Hercules plan. Dessa plan (som började köpas in 1965) bör ersättas successivt. Det bör prövas om vi kan äga ett antal transportflygplan gemensamt i Norden för att spara pengar i fredstid.

För brandsläckning finns MAFF-system till Hercules med kapacitet att sprida tolv kubikmeter vatten per tömning.

19.13 Radarspaningsplan och signalspaning

Försvarmakten hade från början sex st Saab Erieye radarspaningsflygplan. Idag återstår två, övriga har sålts. Två är för lite med tanke på vårt läge och att planen behöver regelbundet underhåll.

Signalspaningsplanen är två och de täcker vårt behov.

19.14 Skolflygplan, eldledning, lätt attack

SK 60 är ett lätt attackplan som använts till skolplan under lång tid. De är från 60-talet och måste senast ersättas runt år 2021. Saab/Boeing T-X är förstahandsalternativ som ersättare, men då kommer troligen ytterligare ett skolplan i propellerformat behövas som första steg.

Jetdrivna skolflygplan bör krigsplaceras som lätt attack.

19.15 Flygvapnets materielsystem fyra år

Investeringsplanen som ska materielförsörja IO 14 till 2024 har ett underskott om 50 Gkr. SD täcker detta underskott genom att lägga till 5 Gkr/år till försvarets materiel från och med år 2021 till 2030. Det innebär att med SD:s budget så kommer all redan inplanerad materiel att kunna införskaffas. (Gäller hela försvaret ej bara flygvapnet.)

SD budgeterar för betydligt mer drivmedel, ammunition och robotar till alla försvarsgrenar.

SD budgeterar för materiel för flygbasbataljoner (år 2019 tom 2028), materiel till strilbataljoner (år 2019 tom 2028), åtta eldenheter Aster-30 (år 2019–2028).

19.16 Flygvapnets materielsystem tio år

Försvarmaktens investeringsplan är tioårig. Mer materiel än det redan planerade måste tillföras för ett stärkt försvar.

SD att planerar för köp, av mer Saab Gripen E/F än liggande beställning, 10 plan mer/år i 15 år (år 2022 tom 2037)

20 Försvarets mobiliseringstider

20.1 Förbandsreserven

Försvarsberedningen gjorde ett allvarligt misstag som inte ställde hårdare krav på tillgänglighet också för förbandsreserven. För att förbandsreserven skall kunna utgöra en relevant del av Sveriges försvarsförmåga så krävs att förbanden också övas och utrustas. Det största problemet med förbandsreserven är dock att Försvarsberedningen föreslår att den inte ens efter ett särskilt beslut om aktivering kommer att vara färdigutrustad förrän efter tre år. Den anvisade tidsperioden vilar också på antagandet att det, i ett internationellt läge som har föranlett aktivering av förbandsreserven, fortfarande skall vara möjligt att anskaffa nödvändig materiel till den, vilket måste ses som högst tveksamt. För att förbandsreserven skall vara relevant krävs att utrustandet av

den påbörjas redan nu vilket Sverigedemokraterna förordar, se lokalförsvarsbataljonerna.

20.2 Mobiliseringsgrader

Mobilisering bör såväl i freds- som krigstid sker med hjälp av pliktlagstiftningen.

Överbefälhavaren bör utan regeringsbeslut kunna höja beredskapen genom:

- Givakt – Högsta beredskap för fredsorganisationen.
- Hemvärnsberedskap eller hemvärnslarm
- Mobplatsberedskap – Befäl och mobförberedare inkallas.
- Regeringen bör kunna höja beredskapen i tre steg:
- P-mob GUL (mindre (30 % av all personal)
- P-Mob RÖD större (60 %)
- A-mob VIT (all personal)

20.3 Undantagstillstånd

Möjligheten att förklara undantagstillstånd är viktig vid kriser i fredstid, det underlättar då särskilt för Försvarsmakten att bistå med hjälp.

21 Försvarsövningar

21.1 Regelverk för övningar

Försvarsberedningens majoritet väljer att inte nämna det, men Riksrevisionen har påvisat att krigsförbandsövningarna har minskat och att det senaste årtiondet har sett kraftiga minskningar i körtid på fordon, fartyg och flygplan. Det är välkommet att Försvarsrapporten pekar på vikten av samövade krigsförband med reell förmåga. Detta är däremot omöjligt att genomföra med den arbetstidsreglering som för närvarande råder vid våra förband. För att åtgärda problemet och möjliggöra en effektivare övningsverksamhet så måste man både ändra på detta regelverk för gruppbefäl, soldater och sjömän samt återaktivera värnplikten i en form som möjliggör krigsförbandsövningar med stöd av pliktlagar.

21.2 Krigsförbandsövningar (KFÖ)

Tre veckors KFÖ bör genomföras varje år med en armébrigad och en amfibiebrigad. Årliga övningar i brigader är helt avgörande för att uppnå politisk vilja, det vill säga användbara, tillgängliga, väl samövade fältförband för nationella och internationella uppgifter.

21.3 Stridsskolorna

Försvarsgrenarnas och vapenslagens olika strids- och skjutskolor är viktiga för utvecklingen av militär förmåga. Skolorna ska därför prioriteras högt.

22 Försvarets stödresurser

22.1 FRA, Siun

Signalspaning är en viktig komponent i värnandet av rikets säkerhet, såväl mot yttre hot från främmande makt som mot potentiell terroristverksamhet. All sådan spaning bedrivs dock under en ständig balansakt gentemot värnandet av den enskilda medborgarens integritet. De intensiva diskussioner som följde av införandet av den s.k. FRA-lagen visade att hela ämnesområdet är kontroversiellt och måste behandlas med varsamhet om en verksamhet som denna ska kunna bedrivas med fortsatt förtroende från folket.

Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten (Siun) utövar idag viss kontroll över hur lagen tillämpas, men denna nämnd lider av en avsaknad av parlamentarisk förankring i och med att inte alla partier är representerade. Om signalspaning ska tas på allvar ska också riksdagens samtliga partier erbjudas möjligheten att nominera ledamöter till nämnden. Så är fallet när det gäller Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden och vi bedömer att detta förhållande har ökat förtroendet för nämnden hos samtliga partier i riksdagen. Vi bedömer också att det förstärkt allmänhetens tilltro till att nämnden fullgör sitt uppdrag på ett så allsidigt och objektivt sätt som möjligt. Detta trots den sekretess som råder i nämndens verksamhet.

Vi anser således att antalet ledamöter i Siun ska utökas så att samtliga partier som är representerade i riksdagen kan erhålla en ledamot var.

22.2 FOI

Försvaret och regeringen är i behov av forskningsbaserad kunskap. FOI är därför nödvändigt för en självständig utveckling av vår försvars- och säkerhetspolitik.

22.3 FXM

En livskraftig svensk försvarsindustri är viktig såväl för svensk försvarsförmåga som för svenska arbetstillfällen. Försvarsexportmyndigheten skall återskapas och bidra till att främja Sveriges intresse av den export som är en nödvändig förutsättning för detta.

22.4 Försvarsmusiken

Antalet musikorkestrar i försvaret har minskat beroende på att deras kostnader hela tiden vägs mot kostnader som genererar militär förmåga. På bred front bör prövas om militärorkestrar kan återuppsättas med kulturbidrag i grunden. Bättre kultur finns inte!

23 Kustbevakningen

Det krävs anslagsökningar för att inte Kustbevakningen ska bli stående vid kaj. Detta och mer bör tillskjutas. Kustbevakningen arbetar med många av de nya hoten mot vår säkerhet.

23.1 Samarbete med polisen

Polisen och kustbevakningen ska samordna sina register så att brottsbekämpningen underlättas.

23.2 Inordning i marinen

Kustbevakningen skall tillsammans med Tullverket upprätthålla bevakningen av Sveriges gränser. Sverige bör samarbeta med övriga Östersjöländer om en intensifierad kustbevakning.

Marinen och Kustbevakningen har båda till uppgift att utifrån olika uppgiftsställningar övervaka sjöterritoriet och omgivande farvatten. För denna övervakning krävs bland annat fartyg, flygplan, radarstationer och övervakningscentraler. Det framstår som uppenbart att samordning av dessa resurser skulle vara gynnsam av såväl operativa som ekonomiska skäl. Samtidigt bedöms klara effektivitetsvinster kunna erhållas.

Ett organiserat samarbete och gemensamma övningar bör därför snarast etableras mellan marinen och Kustbevakningen i syfte att därigenom mera effektivt utnyttja samhällets samlade resurser. På sikt bör Kustbevakningen operativt underordnas marinen vad avser sjöoperativa uppgifter. I krig ska Kustbevakningens större fartyg sättas in i det militära försvaret av Sverige. Fartygskanoner och modernt långräckviddigt luftvärn monteras därför på längre sikt.

24. Naturkatastrofer

Fonder ska byggas upp på nationell grund för att kunna användas vid naturkatastrofer. Fonderna ska uppmanas söka landstings- och primärkommunala medel. Bidrag för detta ändamål bör inte ges till EU.

25. Krisberedskapspolitikens inriktning

Under kalla kriget och fram till år 2000 hade Sverige ett betydande civilt försvar med civilplikt. Civilområdena stämde i princip överens med militärområdena, och jämte militärområdeschefen stod civilområdeschefen. Tillsammans kompletterade de varandra. En ytterligare beredskap fanns i driftvärdet fram till år 2005 som hade till syfte att säkra funktionen hos en rad samhällsviktiga institutioner. Civilförsvaret bör i betydlig mån återtas. Till den bredare hotbilden idag hör cyberattacker och terrorism.

Krishanteringen på riksnivå bör åläggas en förstärkt version av Regeringskansliets krishanteringsavdelning. Detta följer den i Sverige normala principen för krishantering där regeringen, länsstyrelser och kommuner är ansvariga för krishantering på sina respektive nivåer. Tjänstemän vid statliga myndigheter bör ha instruktioner i händelse av höjd beredskap eller krig. MSB bör avvecklas och en civilförsvarsmyndighet bör grundas. Civilbefälhavare bör utses i riket, alla militärområden (milo), alla försvarsområden (FO) och alla närskyddsområden (NO).

Beredskapslager av olika förnödenheter bör upprättas och självförsörjningsgraden av livsmedel öka. Det är inte tillräckligt att det civila försvaret endast förutsätts kunna

sköta sin uppgift under 5–10 dagar. Det civila försvaret bör istället ges till uppgift att kunna lösa sin uppgift uthålligt, det vill säga kontinuerligt så länge som ett krig eller krigshot pågår. Det militära försvaret kan inte fungera utan det civila försvaret.

Medborgarna bör utbildas för att klara sig själva i tre dygn avseende skydd, värme och vatten.

26 Det civila försvaret

26.1 Civilförsvaret

26.1.1 MSB

MSB som har haft rollen av ”väckarklocka” och utredare avvecklas som myndighet. Utredningsresurserna överförs till en ny avdelning på FOI, resterande personal erbjuds arbete på en ny civilförsvarsmyndighet.

26.1.2 Civilförsvarsmyndigheten

Den svenska modellen där bestämda myndigheter har krisberedskap på sitt eget verksamhetsområde och där regeringen har nationellt områdesansvar, länsstyrelserna regionalt och kommunerna lokalt är en effektiv modell. Principerna om ansvar, likhet och närhet bör genomsyra det civila försvaret.

Försvarmakten bör upprätthålla en tät kontakt med det civila regionala och kommunala områdesansvaret.

26.1.3 It-försvaret

It-försvaret ska hålla svenska myndigheter med en standardplattform för datahantering. It-försvaret ska också jaga och förhindra dataintrång hos svenska myndigheter. It-försvaret bör vara en underavdelning i Civilförsvarsmyndigheten.

26.1.4 SOS Alarm

SOS Alarm ska vara ett statligt verk utan konkurrens. Samarbete ska ske över regions- och länsgränser. SOS Alarm ska sitta tillsammans med räddningstjänst, polis, hemvärnet, sjö- och flygräddning och länsstyrelsen, något som kräver justering i lagen. Det skulle underlätta samordningen mellan olika myndigheters planering för det civila försvaret om det skapades en central instans som sköter sådan samordning och som hade ett tydligt ansvar för denna uppgift. En sådan instans skulle också inneha ansvaret för övergripande krisplanering samt därmed vidhängande beslut och prioriteringar. Det krävs en struktur för detta som organiseras redan i fredstid, eftersom det är orealistiskt att tro att en sådan struktur kommer att kunna upprättas på ett effektivt sätt om det skall ske under pågående krig eller i höjd beredskap.

26.2 Ekonomiskt försvar

26.2.1 Beredskapslager

Det civila försvaret behöver beredskapslager, för vissa resurser krävs nationella och regionala lager jämte de lokala, för andra resurser krävs särskilt lokala lager.

Lagren ska skyddas samt vid behov vara praktiskt tillgängliga direkt eller via strukturerad distribution.

26.3 Övrigt civilförsvar

26.3.1 Pandemier

Världens befolkning ökar och historiskt sett har svåra pandemier kommit och gått. Även om vi har pencillin och effektiva vaccin så är risken stor att en pandemi kan få förödande effekter på oss med höga dödstal.

Sjukvården bör ha minst tre pandemicentrum med särskilda möjligheter till avskiljd vård.

26.3.2 Psykologiskt försvar

I snabba förlopp, vare sig det är väpnat angrepp eller en katastrof så är behovet av rätt information stort. För att beslut om att använda resurser ska bli rätt så krävs goda underlag.

Det psykologiska försvaret ska verka för att vi ska få rätt information i tid, i krig är det också viktigt att en angripares fotfolk har rätt information.

Det psykologiska försvaret bör vara en underavdelning i Civilförsvarsmyndigheten.

26.4 Räddningstjänst

Är under utarbetning.

26.5 Övrigt ändamål

26.5.1 Stöd till polisen, terrorism

Hemvärnet bör få utbildning som gör dem lämpliga till insatser mot folkmassa. De bör också samöva med särskilda beredskapspolisen.

27 Driftvärn

Inget mer kostnadseffektivt system har påträffats än att pliktplacera personal som arbetar med viktig infrastruktur. Detta måste också kunna göras för privatanställda.

Driftvärnspersonal måste också kunna försvara sig, varför vapenkasuner bör finnas nära aktuell infrastruktur.

28 Gemensam radiokommunikation

Kryptering och standardisering förs in i de digitala system som ersätter de äldre analoga.

Samtliga alarmeringsmyndigheter bör ha samma system av kommunikation.

29 Elsäkerhet

29.1 Reservkraftnät

Olika elkraftskonsumenter är olika beroende av säker el. För samhällsviktig verksamhet kan oacceptabla konsekvenser uppstå snabbt vid elavbrott. Med hjälp av modern styrteknik kan olika användare sättas i prioriteringsordning vid brist på el. Forskning visar att särskilda reservkraftnät med viss radie är kostnadseffektiva när det finns flera samhällsviktiga verksamheter nära varandra.

29.2 Elöverkänsliga

De problem som elöverkänsliga upplever ska tas på allvar. Gränsvärden för när elfält blir farliga för människan ska inte förväxlas med de gränsvärden elöverkänsliga kan tänkas ha.

30 Strålsäkerhet

Terroristhotet mot kärnkraften bör mötas med ökat skydd. Särskilda skyddsregler ska lagstiftas. Säkerhetszonerna runt verken ska ges större radie.

Bilaga 1 – RUT-underlag

RUT-svar och antaganden till grund för budgetbeloppen.

RUT 1 är Försvarsmakten, Högkvarteret 17 520:60400 datum 2011-09-09.

RUT 2A är FMV 12FMV6710-3:1 datum 2012-09-13

RUT 2B är Försvarsmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-09-25.

RUT 2C är Försvarsmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-05-16.

RUT 2D är RUT 2012:701 datum 2012-07-25.

RUT 2E är Försvarsmakten, Högkvarteret ”beteckning saknas” datum 2012-05-24.

RUT 3A är RUT diarienummer: 2014:213, 712, 713, 763, 764, 784, 786, 813, 842

RUT 3B är RUT diarienummer: 2014:1426

3 % inflation per år är räknemässig utgångspunkt för uppskrivningar.

Bilaga 2 – Global utveckling

Ekonomi och handel

Under det senaste halvsekle har globaliseringen varit den dominerande faktorn i den internationella ekonomin. Detta har på många sätt varit en positiv utveckling, men det har också inneburit en mängd nya problem. Den ökande globaliseringen har knutit samman världen på gott och ont. Det ökade beroendet mellan olika delar av världen gör att händelser på en plats kan få återverkningar i stort sett omedelbart i resten av världen. Särskilt allvarligt är detta för små länder utan reell möjlighet att påverka skeendena i avlägsna delar av världen. Ett viktigt exempel på detta är beroendet av internationella handelsvägar. Störs dessa av exempelvis krig eller piratverksamhet blir konsekvenserna allvarliga i resten av världen, men det är endast stormakterna eller världssamfundet i samverkan som har resurser att hålla dessa handelsvägar öppna.

En annan viktig faktor i internationell ekonomi är den snabba ekonomiska utveckling som skett i framförallt Ostasien, men även i stora delar av resten av världen. Denna utveckling har kraftigt förbättrat levnadsvillkoren för miljarder människor, förändrat den ekonomiska maktbalansen samt gjort världsekonomin robustare. Idag så blir inte konsekvenserna av en ekonomisk nedgång i en del av världen lika allvarliga som för bara några decennier sedan. Den rådande ekonomiska krisen samt Kinas snabba ekonomiska utveckling har på senare tid stärkt protektionistiska krafter i Nordamerika och Europa. Huruvida denna utveckling kommer kunna undergräva dagens frihandel är för tidigt att säga, men det är i alla fall ett potentiellt hot mot små exportberoende länder som Sverige.

Den ändrade ekonomiska maktbalansen i världen leder också successivt till en politisk och militär maktförskjutning där USA:s och Europas dominerande ställning undergrävs. Världen är snabbt på väg mot en multipolär världsordning utan en eller ett par dominerande supermakter. Utvecklingen kommer leda till en situation som påminner om läget under 1900-talets första halva med ett antal stormakter. Denna utveckling har påskyndats av den rådande ekonomiska krisen. En viktig konsekvens av budgetproblemen är kraftiga nedskärningar i försvarsanslagen i USA och Europa.

Miljön och naturresurser

Den kraftiga befolkningsökningen i kombination med en snabb ekonomisk utveckling i världen leder till en omfattande belastning på världens miljö och en kapplöpning efter naturresurser. Risken är stor att detta kan leda till fler konflikter om odlingsmark, sötvatten, energiresurser, mineraltillgångar och andra naturtillgångar. Kampen om resurserna riskerar också att leda till ansträngda relationer och i värsta fall väpnade konflikter mellan stormakterna.

En viktig utveckling inför framtiden är också USA:s växande energiberoende. Shaleteknologin kommer sannolikt på sikt göra USA till nettoexportör av energi och bryta USA:s beroende av utländsk energi. Detta kan komma att radikalt minska USA:s intresse för Mellanöstern med dess oljetillgångar samt att hålla handelsvägarna öppna från regionen.

Mycket tyder på att jordens klimat är på väg att bli varmare. Om detta stämmer, oberoende av orsak, så kommer detta få stora konsekvenser för Arktisregionen med nya

transportleder och möjligheter till utvinning av naturresurser. Arktisområdet kommer då att bli en mycket viktigare strategisk region.

Sveriges storskaliga vattenkraft och kärnkraft är känslig för sabotage, något som gäller såväl i freds- som i krigstillstånd. De skyddade zonerna runt kraftverken bör göras större och bevakas bättre, byggnaderna bör förstärkas ytterligare och hemvärnet/territorialarmén bör ges en mer aktiv roll i objektskyddet.

Sverigedemokraterna anser att det finns ett behov av att upprätthålla lager av olja för att vi ska klara en kris med följande importbegränsningar. Det är däremot enligt vår mening inte tillräckligt med att sådana lager placeras utomlands, vilket är fallet med Sveriges nuvarande tolkning av EU:s direktiv. Ett prioriterings- och ransoneringsystem för petroleumprodukter bör förberedas i lagen. Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel bör höjas för att göra oss tåligare för verkningarna av internationella kriser.

Demografi och hälsa

Befolkningsökningen i världen verkar avta i takt med att länder industrialiseras och uppnår en viss levnadsstandard. Kvinnor som läser högre utbildning får färre barn och vid högre ålder. Denna utveckling har varit tydlig i USA, Europa och Japan. På sikt kommer detta att leda till minskande befolkningar och höjd medelålder. I USA har denna utveckling än så länge hindrats av en omfattande invandring från främst Latinamerika. Nu har även Kina och resten av Ostasien börjat utvecklas på samma sätt. I Kina har denna utveckling förstärkts av den rådande ettbarnspolitiken.

Minskade barnkullar kommer att leda till färre personer i arbetskraften och en ökad försörjningsbörda på dessa. Detta kan kompenseras via längre tid i arbetslivet, ökad sysselsättningsgrad samt olika tekniska lösningar som robotisering och automatisering.

I Sverige har en okritiskt planlagd massinvandring lett till att antalet personer i arbetsför ålder som inte arbetar har ökat dramatiskt. Det tär hårt på Sveriges resurser. Bristen på civilingenjörer i Sverige är samtidigt ett växande problem som bör tas på stort allvar.

På försvarsområdet kommer sannolikt satsningar på teknologiska lösningar bli allt viktigare i takt med att ungdomskullarna minskar. Samtidigt kommer konkurrensen om dessa ungdomar sannolikt att leda till att någon form av värnplikssystem fortsätter att vara det bästa sättet att garantera personalförsörjningen på försvarsområdet.

I Afrika, Mellanöstern och Sydasien är befolkningsökningen fortsatt hög. Om inte den ekonomiska utvecklingen i dessa regioner ligger på en så hög nivå att levnadsstandarden stiger riskerar det leda till svåra interna problem med omfattande konflikter som följd. Samtidigt kommer det sannolikt finnas ett stort migrationstryck från dessa regioner hur utvecklingen än blir, men med en dålig ekonomisk utveckling och konflikter kommer detta migrationstryck att öka radikalt, vilket den nuvarande migrationsvägen är ett exempel på.

Befolkningsökningen i vissa delar av världen leder till ökade hot för globala pandemier. Modern sjukvård klarar av att läka allt fler sjukdomar och sjukdomstillstånd men är ingen garant för skydd mot nya smittsamma sjukdomar som kan uppenbara sig snabbt. Sveriges kapacitet för att omhänderta och bota sjuka bör öka. Det kan vara bra med ytterligare ett pandemicentrum.

Ideologier och politiska trender

Efter Sovjetunionens kollaps har flera debattörer spått historiens död. Marxismens ekonomiska teorier har bevisligen visat sig leda fel och den västerländska marknadsekonomin har verkat vara det ensamt segrande. Alla skulle kunna bli överens om detta. Verkligheten har dock visat sig vara betydligt mer mångbottnad och framtiden är inte på något sätt lätt att förutse. Den växande islamismen är ett exempel på detta. Bushadministrationens tro att hela Mellanöstern automatiskt skulle bli demokratiskt om Saddam Husein m.fl. diktatorer störtades har visat sig vara fel. Nya visionärer kommer även i framtiden påverka världen på ett icke förutsägbart sätt. Den västerländska normalmodellen behöver inte vara alla folks mål.

Bilaga 3 Hotbilder

Konflikter och hot

Efter kalla krigets slut minskade de mellanstatliga konflikterna i världen. Samtidigt reducerades också försvarsanslagen i delar av världen. Det fanns en uppfattning att krig mellan stater var passé och att framtiden huvudsakligen skulle bestå av internationella insatser för att upprätthålla eller skapa fred och demokrati. Efter en kort euforisk period på 1990-talet har detta scenario inte visat sig stämma. Efter år 2000 har försvarsanslagen i världen ökat kraftigt samtidigt som konflikterna blivit allvarligare igen. Det har också visat sig vara mycket svårare och dyrare att sprida fred och demokrati än vad man trodde på 1990-talet.

Försvarsanslagens snabba ökning har bromsats upp de senaste åren, men detta beror enbart på att USA och Europa tvingats göra omfattande nedskärningar av sina försvar pga. den ekonomiska krisen. Eftersom resten av världen fortsätter sina rustningar påskyndar detta bara utvecklingen mot en multipolär värld utan västlig militär hegemoni. I en multipolär värld med konkurrerande stormakter kommer det också att bli allt svårare för det internationella samfundet att enas kring insatser. Det faktum att USA ibland väljer att agera självpåtagen världspolis och intervensera utan FN-mandat riskerar sätta prejudikat för nya stormakter. Samtidigt så kommer västs relativa försvagning militärt göra det allt svårare att kunna agera internationellt. Om USA också delvis tappar intresset för vissa regioner pga. sitt nya energioberoende kommer det också minska viljan att ingripa. Risker är stor att det kommer ske en rad med ingripanden utan internationell sanktion från olika stormakter, men då endast när nationella säkerhetsintressen är hotade.

Det finns få tecken som visar att vi går mot en fredligare värld. Risker har snarare ökat för att interna konflikter utvecklas till mellanstatliga konflikter som i Libyen, Syrien och Ukraina. En annan fara är att nationellt självhävelsebehov bland snabbt växande nationer riskerar att skapa nya mellanstatliga konflikter. Finns det även konkurrens om naturresurser så ökar riskerna än mer. Ett område där detta syns väldigt tydligt är i havet utanför östra och södra Kina.

Den på kärnvapen baserade terrorbalansen mellan USA och Sovjetunionen/Ryssland har bevarat världsfreden. Den viktigaste mekanismen för att detta ska fungera är båda sidors konstaterade andraslagsförmåga. Bisarrt nog är det alltså det som hotar och oroar oss mest samtidigt det som räddat oss undan ytterligare ett världskrig. Eftersom inget

land vill starta kärnvapenkrig finns dock risk för bruk av militära medel på en nivå som ligger under den gräns där kärnvapenanvändning kan vara aktuellt. Ryssland har börjat manövrera i detta handlingsutrymme. Sverige valde på 1950-talet att inte bygga kärnvapen och vi har valt att förlita oss på stormakternas balans.

ABC-stridsmedel (CBRN)

Det finns idag inget som tyder på att spridningen av massförstörelsevapen är under kontroll. I takt med den ekonomiska utvecklingen får allt fler länder teknisk förmåga att utveckla massförstörelsevapen. Samtidigt ser många länder innehav av sådana vapen som en garanti mot anfall från konventionellt överlägsna länder. De länder som främst finns i världens blickfång just nu är Nordkorea och Iran. Skulle något av dessa länder skaffa kärnvapen riskerar detta att leda till att flera grannländer också skaffar kärnvapen.

En ökad spridning av massförstörelsevapen till nya länder ökar också risken för att terrorister kommer över dessa vapen.

Stormakterna verkar inte kunna komma överens om en omfattande nedrustning på kärnvapenområdet. Snarare pågår en förnyelse av kärnvapenarsenalerna. Mycket beror detta på att Ryssland ser kärnvapen som vitala för sin försvarsförmåga gentemot konventionellt överlägsna stormakter, främst USA och Kina.

Informationsteknologi

Spridningen av informationsteknologi har varit en mycket viktig del i globaliseringen som knutit samman alla länder så att man idag har omedelbar tillgång till hela världen. Ny teknik har varit vital för att ökad omvärldskunskap samt i spridandet av nya idéer. Informationsteknologin kan användas både för positiva och negativa ändamål.

Spioneri och regelrätta cyberattacker över nätet har blivit vardag idag. Stormakterna med USA och Kina i spetsen satsar stort på att bygga upp sina resurser för cyberkrigföring, spionage och övervakning. Detta har blivit extra tydligt med de pågående avslöjandena kring NSA:s övervakning av en stor del av internet.

Militära underrättelsetjänster, terrorism och organiserad brottslighet kommer att använda sig av informationsteknologi i allt högre utsträckning. Inte minst för att det är billigt och svårspårat samt att man når hela världen. Detta gör det allt viktigare att vidta adekvata åtgärder för att skydda och försvara vitala nationella intressen mot cyberhot. Detta blir särskilt viktigt när större delen av samhället är helt beroende av fungerande informationsteknologi. Särskilt viktigt är att skydda betalsystem, energiförsörjning och transporter. Sverige bör skaffa sig ett aktivt informationsteknologiskt försvar (aktiv cyberförmåga). Rika länder kan förväntas skapa "egna internet" som är avgränsade mot övriga datanätverk. Regeringen bör undersöka möjligheten för ett nordiskt säkert internet baserat på svenska mikrosatelliter. Satelliterna är i ett sådant läge strategiska produkter och direktupphandlas.

Psykologiskt försvar

En del av försvaret utgörs av det psykologiska försvaret med uppgift att skydda mot fiendens felaktiga propagandaspridning och föra ut den korrekta bilden av skeendet till

den svenska och internationella publiken. Detta är en viktig uppgift i en konflikt eftersom krigföringen alltmer har utvecklats mot att knäcka inte bara motståndarens förmåga till strid utan också hans vilja att strida. För att kunna uppnå detta behövs en nystart av en särskild myndighet för detta ändamål – Styrelsen för psykologiskt försvar.

Terrorism och organiserad brottslighet

I takt med globaliseringens framväxt har även terrorism och organiserad brottslighet globaliserats. Det har alltid funnits internationella nätverk, men idag går det mycket lättare att kommunicera och organisera sig internationellt.

I en värld med helt olika nivå på militära resurser, både teknologiskt och ekonomiskt, måste svagare aktörer använda sig av asymmetrisk krigföring för att ha en chans att skada fienden. Särskilt viktigt är detta för icke-statliga aktörer. När den överlägsna aktören använder sig av fjärrstyrda drönare så svarar den svagare aktören med terrordåd antingen mot fysiska mål eller mot virtuella mål på internet. I framtiden finns också risken att terrorister kommer över massförstörelsevapen.

Det finns också en risk att terroristgrupper och den organiserade brottsligheten kommer att närma sig varandra. Terrorister behöver finansiera sin verksamhet, och organiserad brottslighet kan använda sig av terroristernas metoder för att uppnå sina mål. Ett exempel på detta är organiserad brottslighet som hotar med cyberangrepp i utpressningssyfte.

Kampen mot terrorism och organiserad brottslighet är av stor vikt. Det krävs dock en rad svåra avvägningar i denna verksamhet. Det måste dels ske en avvägning mellan internationellt samarbete och nationell suveränitet. Det måste också ske en avvägning mellan effektivitet och konsekvenser för mänskliga rättigheter samt ekonomisk utveckling. Terror- och brottsbekämpning får inte undergräva demokratin eller den ekonomiska utvecklingen, men samtidigt måste den vara så effektiv att större terrordåd blir ytterst ovanliga.

Det moderna samhället är känsligt för störningar och terrorattacker, inte minst de stora städerna. Antiterrorförband med hög beredskap och specialbeväpning har därför en viktig roll.

I Sverige är den reguljära polisen underbemannad sett till att arbetet ökat. De kriminella har blivit mer organiserade och tyngre beväpnade. Det finns många no-go-zoner i de svenska städerna där polisen måste säkra områdena innan övriga blåljusorganisationer kan köra in. På nätterna är det så få radiobilar ute att de tvingas nonchalera lätta och medellätta brott för att vara beredda möta de tyngre.

Andra länder som haft no-go-zoner har fått bukt med problemet genom att utmana de kriminella gängen och sätta hårt mot hårt och efter att detta har lyckats genomföra sociala satsningar. Det finns ingen annan väg för Sverige. Ett återinförande av särskilda beredskapspolisen kan avlasta den reguljära polisen vid kriser i fredstid, men den trygghets- och säkerhetskris som ständigt råder idag kräver ytterligare en kår: ett gendarmeri.

Gendarmer måste rekryteras noga, de ska ha allmänhetens förtroende men vara omutliga och modiga. En gendarm väntar aldrig på förstärkning, jämför med Texas Rangers motto: ”one riot – one ranger”. Gendarmer kan till exempel bevaka offentliga institutioner och lösa andra specialuppgifter där tydlig säkerhet bör upprättas.

Den europeiska robotskölden

För att skydda Europa och USA mot iranska långdistansrobotar kommer USA placera ut antirobotrobotar i Östeuropa. Robotarna som placeras i Polen 2018 har väckt stor ilska i Ryssland och resulterat i att Ryssland i sin tur placerat ut olika robotsystem i Kaliningradområdet. Om robotarna verkligen kommer på plats 2018 är risken stor för ytterligare rysk upptrappning.

Stormakter med fjärrstridsambitioner

Kina och Indien bygger upp nya förmågor som exempelvis hangarfartygsgrupper vilket visar en vilja att kunna verka mot en kvalificerad motståndare utanför sina närområden. Inom överskådlig tid finns det dock ett tekniskt gap till USA som gör det orealistiskt att företa fjärroperationer utan USA:s tillstånd.

Bilaga 4 – Viktiga aktörer

USA

Den internationella säkerhetsordningen var i stort sett unipolär efter Sovjetunionens upplösning med USA som enda supermakt. Denna period är nu på väg mot sitt slut. USA kommer fortsatt vara den enskilt viktigaste och mäktigaste aktören under överskådlig tid, men inte längre hegemoniskt dominerande. Vi går mot en multipolär värld med ett antal konkurrerande stormakter. Maktbalansen mellan dessa kommer att avgöras via formella eller informella allianser. Även om Kina på sikt kan matcha eller bli starkare än USA så kan de idag inte alls matcha USA och dess allierade. En tänkbar utveckling är att Kina närmar sig Ryssland och eventuellt övriga Bricsländer för att skapa en motvikt till USA:s allianser. De europeiska länderna bör redan nu ta säkerhets- och försvarspolitisk höjd för en sådan tänkbar utveckling.

Under hela efterkrigstiden har USA bedrivit en aktiv utrikespolitik och i princip ensamt dominerat internationell politik i två decennier. Nu kommer dock en period av svår omställning för USA då man går från att vara ensam på toppen till att bli en av ett antal stormakter. Att ställa om från supermakt till stormakt är alltid smärtsamt. Sovjetunionen och de europeiska kolonialimperierna är exempel på detta. Det finns en risk för att USA sluter sig igen och återgår till den typ av isolationism som rådde före 1941. En sak som talar för ett minskat engagemang i omvärlden är det energiberoende som verkar möjligt i närtid. USA kommer också att behöva hantera sin stora statsskuld, sitt långsamma politiska system och sitt stora strukturella budgetproblem med underfinansierade socialförsäkringar. Militären kommer inte heller vara så dominerande globalt som hittills. De militära resurser som finns kommer sannolikt till stor del fokuseras på att utgöra en motvikt mot Kina. Sju decennier av aktivistisk utrikespolitik talar dock för att USA inte återgår till en renodlad isolationism.

Kina

Kina har haft en snabb ekonomisk utveckling de senaste 30 åren. Inom något decennium kommer man att passera USA ekonomiskt och bli världens ledande

ekonomiska makt. Kina står inför en mängd ekonomiska utmaningar och möjligheter de kommande decennierna. Viktigast av allt är att man behöver ställa om från en exportdriven till en konsumentdriven ekonomi. Lyckas man med detta så kan man se fram emot flera decennier av stark ekonomisk tillväxt. Det kinesiska försvaret har stärkts drastiskt, särskilt efter år 2000. Försvarsanslagen har flerdubblats och militären håller på att ställas om till ett högteknologiskt försvar. Det teknologiska gapet till USA och väst har minskat avsevärt. Fortsätter denna utveckling kommer Kina sannolikt satsa lika mycket på sitt försvar som USA om ett par decennier. Detta innebär dock inte att deras försvar blir jämnstarka på en gång. USA har många decennier bakom sig av mycket större försvarsanslag och en lång historia av att hantera dessa moderna vapensystem. Kina kommer sannolikt inte passera USA i militär styrka före 2050. Däremot kommer Kina säkert att kunna matcha USA militärt i Kinas närområde långt före 2050. Kina kommer också att behöva satsa stora resurser för att säkra viktiga naturresurser ute i världen samt skapa säkra transportleder till Kina. Om Kina lyckas bygga allianser med andra stormakter förbättrar det också Kinas geopolitiska läge avsevärt. Det finns också osäkerhet kring Kinas politiska framtid. Kina satsar mer pengar på inrikestrupperna än på trupperna som ska försvara landet från yttre anfall. Går det att kombinera ett auktoritärt politiskt system med ekonomisk tillväxt under lång tid? Lyckas Kina med detta så ser demokratins situation mycket sämre ut globalt.

Ryssland

Ryssland har återhämtat sig ekonomiskt efter den kraftiga nedgång man drabbades av efter Sovjetunionens fall. Efter Putins makttillträde har landet utvecklats i nationalistisk och auktoritär riktning. Regim och befolkning har inte heller kommit över förlusten av stormaktsstatusen. Därför utgör återuppbyggnaden av Rysslands försvar en prioriterad uppgift för regimen. Man anser sig också ha särskilda rättigheter i det nära utlandet dvs. i det före detta Sovjetunionen. Detta område anses av Ryssland höra till den ryska intressesfären. År 2008 visade Ryssland också att man var beredd att gå i krig med ett grannland, Georgien, för att försvara sina intressen. Ryssland upplever att USA, Nato och väst orättfärdigt utnyttjade Rysslands svaghet på 90-talet. Detta visar att man behöver ett starkt försvar. Man är också orolig över det snabbt växande Kina och den islamiska väckelsen i söder. Ryssland anser sig både behöva ett starkt kärnvapenförsvar och konventionellt försvar för att skydda sitt territorium och sina intressen. En massiv upprustning pågår nu i syfte att bygga upp detta försvar. Lyckas man så kommer Ryssland ha en stor förmåga om ett decennium. Det som talar emot en sådan utveckling är osäker ekonomi pga. stort råvaruberoende, omfattande korruption samt en hel del svagheter i försvarsindustrin. Det finns anledning till oro för den demokratiska utvecklingen i Ryssland. Det är också värt att notera att den ryska oppositionen endast till begränsad del består av grupper med liberala värden i västlig mening. Stora delar av oppositionen består istället av kommunister och nationalisterna med en auktoritär inriktning. Befolkningen minns andra världskriget och tål därför neddragningar om regimen hävdar att det är fiendens fel.

EU

EU har både utvidgats och fördjupats de senaste 20 åren. Detta har dock inte alltid varit i samklang med den interna opinionen i de olika medlemsländerna. Den rådande ekonomiska krisen har visat på en rad strukturella problem med eurosamarbetet. Man har lyckats rädda samarbetet, men bara så mycket att det hankar sig fram hjälpligt. Ingen riktig återhämtning har inträffat och de sociala kostnaderna har varit höga. Läget är nu det att man antingen måste fördjupa samarbetet på det ekonomiska området eller riskera hela europrojektet. Problemet är att det idag finns ett väldigt svagt folkligt stöd både för EU och i än högre grad för ett än mer fördjupat samarbete. Detta betyder att framtiden ser väldigt osäker ut. EU:s ambitioner att fördjupa sitt utrikespolitiska, säkerhetspolitiska och försvarspolitiska samarbete drabbas också av denna EU-skepsis. EU:s omfattande problem gör också att den mjuka makt som EU tidigare haft som positivt exempel nu i stort sett försvunnit.

Schweiz

Som trolig Gripenköpare har Schweiz en stor säkerhetspolitisk betydelse för Sverige. Det är ett land vi gärna har som samarbetspartner när det gäller utveckling av försvarsmateriel. Landet är inte medlem av Europeiska unionen vilket kan vara en fördel eftersom EU verkar mer och mer överstatligt genom Eda där Sverige riskerar att dra det kortaste strået.

Mellanöstern

I Mellanöstern är läget inte mindre komplicerat än före revolterna, tvärtom finns flera nya och oroväckande konfliktlinjer. Motsättningarna mellan sunni- och shiaislam har växt och kan i värsta fall resultera i en regional storkonflikt. Samtidigt har islamism i olika former kraftigt stärkt sin ställning i regionen vilket riskerar att omintetgöra demokratiseringssträvanden, förvärra regionala konflikter och öka motsättningarna med västvärlden. Särskilt allvarligt är detta för Europa som är granne med regionen. I Tunisien och Marocko sitter islamistiska partier i regeringsställning. I Syrien påverkar den övergripande konflikten mellan shia- och sunniislam hur konflikten utvecklas, vilket influerar hur framför allt Iran, Saudiarabien, Qatar, Turkiet och Hizbullah positionerar sig. Globalt har bland annat Ryssland politiska, militärstrategiska och ekonomiska intressen att bevaka i Syrien. I Irak finns en fruktan för att sunnitiska extremistgrupper från Irak som strider mot Asadregimen kan återvända till Irak och bekämpa den irakiska centralregeringen, som är shiitisk. I Iran finns betydande farhågor om att den iranska regimen fortsätter kärnvapenutvecklingen i hemlighet. Den islamistiska regeringens utrensningar i turkiska statsapparaten har lett till att den traditionella motvikten inom militären och byråkratin, som varit mer sekulär och nationalistisk, har försvagats starkt. Detta är ett avgörande skifte i Turkiets inrikespolitik, där militären av hävd har sett sig som förvaltare av arvet efter Kemal Atatürk.

Brasilien

Som Gripenköpare har Brasilien en stor säkerhetspolitisk betydelse för Sverige. Det är ett land vi gärna har som samarbetspartner när det gäller utveckling av försvarsmateriel. Brasilien kan också bli till hjälp för att sälja Gripen till fler länder.

Indien

Som möjlig Gripenköpare har Indien en stor säkerhetspolitisk betydelse för Sverige. Det är ett land vi gärna har som samarbetspartner när det gäller utveckling av försvarsmateriel. Indien kan också bli till hjälp för att sälja Gripen till fler länder.

Sveriges närområde

Alla grannländer utom Finland och Ryssland är medlemmar i Nato. Detta gör att ett nära samarbete mellan de nordiska Natoländerna och Sverige inte är helt enkelt. Ett utökat nordiskt försvarssamarbete i fred sparar resurser men ger också möjlighet till bra övningar.

Norges försvar är i huvudsak inriktat på att försvara Nordnorge och havsområdena med omfattande energitillgångar. Detta gör att man primärt satsar på marinen och flygvapnet. Norge satsar 1,4 % av BNP på försvaret och anslaget ökar.

Danmark har övergett tanken på att ha ett allsidigt försvar utan vill, genom att vara en mycket lojal Natomedlem, försäkra sig om stöd från Nato istället. De relativt stora offren i den danska ISAF-insatsen är exempel på detta. Man satsar bara på ett par förmågor samt en stor förmåga till internationella fredsoperationer. Till detta kommer att man tvingas lägga resurser på marinenheter som kan skydda danska intressen på Grönland. Danmark satsar 1,3 % av BNP på försvaret.

Finland har kvar ett omfattande territorialförsvar baserat på värnplikt. Landet genomför nu en kraftig reduktion av numerären både för att ha råd med omfattande materialinköp och som konsekvens av neddragningar i försvarsbudgeten pga. den ekonomiska krisen. Finland är mycket intresserat av nordiskt försvarssamarbete och är neutralt. Finland satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

Baltikum har huvudsakligen inriktat sig på internationella insatser men håller nu på att stärka territorialförsvaret. Estland satsar 2,0 %, Litauen 0,8 % och Lettland 1,3 % av BNP på sina respektive försvarsmakter. Litauen och Lettland har dock beslutat att höja anslagen till 2 % av BNP. Alla baltiska länder är intresserade av ett nära försvarssamarbete med Norden.

Det är i nuläget klart att våra baltiska grannländer inte tar Sveriges nuvarande solidaritetsförklaring på allvar och att Sverige för närvarande inte har några reella resurser att påverka förloppet av en kris i Baltikum. Detta är ett allvarligt problem för den hittillsvarande säkerhetspolitiska inriktningen och kräver antingen en anpassning av politiken till våra faktiskt existerande resurser eller – vilket vi föredrar – en betydande resurstillförsel till det svenska försvaret. Det första vi kunde göra för att reellt hjälpa balterna är att befästa Gotland.

Polen satsar rejält på att bibehålla ett starkt territorialförsvar, ha nära relationer till USA och de centraleuropeiska grannländerna. Polen satsar 1,9 % av BNP på försvaret.

Tyskland har haft ett av Europas starkaste konventionella försvar. Nu genomförs dock omfattande neddragningar i försvaret som i stort sett eliminerar Tysklands

förmåga att hjälpa andra länder i Europa med deras territorialförsvar. Tyskland satsar 1,4 % av BNP på försvaret.

Bilaga 5 – Armén – Mål

Arméns strategiska mål

- Att med fördelningarna och särskilda stridsgrupper kunna genomföra markstriden.
- Att genom värnplikten kostnadseffektivt kunna fylla på förbanden så de blir fulltaliga.
- Att genom värnplikt utbilda hushåll och medborgare i hur man kan skydda sig själva i krig och kriser. Detta kan även underlätta rekrytering.
- Att markera territoriell kontroll över hela riket medelst hemvärnet och lokalförsvarsbataljonerna.

Fältarméns taktiska uppgifter

Ha en god förmåga att utbilda personal för inrikes och utrikes tjänst.

Armén ska:

- skydda den så kallade fyrkanten (Boden, Luleå, Piteå, Älvsbyn), flygbasen Kallax samt kunna fördröja framträngande över gränsen från Finland.
- försvara Arlanda samt riksledningen och högsta försvarsledningen.
- försvara Göteborg och Landvetter.
- försvara Malmö och Sturup.
- försvara Gotland.
- ha strategisk reserv till särskilda uppgifter.
- tillsammans med hemvärnet, specialstyrkorna och lokalförsvarsbataljonerna och svenska folket om nödvändigt kunna övergå i det fria kriget.

Territorialarméns taktiska uppgifter

Hemvärnet ska

- ha minst en bataljon i varje försvarsområde.
- öva och förbereda skydd av objekt och hållande av försvarslinjer.

Marinen – Mål

Marinens strategiska uppgifter

- sjötransporter till och från landet, till och från Gotland och längs våra kuster skall kunna skyddas.
- viktiga hamnar skall kunna hållas öppna.
- omgivande havsområden skall kunna övervakas öppet och dolt.
- kränkningar eller olagligt utnyttjande av vårt sjöterritorium skall kunna förhindras.

- anfall mot vårt land över havet skall kunna hejdas.

Flottiljernas taktiska mål

- hålla två patrullfartyg ständigt till sjöss i Östersjön och ett i Västerhavet.
- beredd att sätta in minst tre operativa ubåtar i Östersjön och en i Västerhavet under lång tid.
- beredd att sätta in en komplett ytstridsflottilj i Östersjön 24 timmar efter order och en division i Västerhavet.
- beredd att hålla två handelshamnar öppna på västkusten, två i Östersjön och en i Bottenhavet.
- upprätta två marina operationsbaser i Östersjön och en i Västerhavet.
- beredd lägga ut ett bestämt antal sjömineringar och minera ett bestämt antal hamnar.
- beredd hålla utpekade handelshamnar och marina operationsbaser minröjda.
- beredd att sätta in en tillfälligt sammansatt ubåtsjaktstyrka i Östersjön 24 timmar efter order.
- kunna skydda våra sjötransporter i Östersjön, inklusive till och från Gotland samt i Västerhavet.

Uppgiftsställningar av denna typ definierar den önskade marina grundnivån av samhällsskyddet – en marin gard.

Amfibiebrigadernas taktiska mål

Under utarbetning.

Flygvapnet – Mål

Flygvapnets strategiska mål

Upprätthålla luftherravälde för att kunna skydda svenska operationer med mark/marinstridskrafter och verka offensivt mot motståndares kritiska sårbarheter i syfte att bryta dennes förmåga till offensiva operationer mot Sverige.

- Kunna föra fram och avfyra kryssningsrobot i två riktningar.
- Luftförsvara Sverige i två riktningar.
- Kunna föra fram och avfyra sjömålsrobot i en riktning samt inneha beredskap för detta i nordlig riktning (Norska havet).
- Understödja egen stridskraft och övriga stridskrafter, samt vid behov civila samhället med flygtransporter.
- Skapa luftlägesbild över Sverige och aktuellt operationsområde.
- Genomföra incidentberedskap H24 med markbundna och flygande sensorer och jaktflyg.

Flygvapnets taktiska uppgifter

- Uppträda kontinuerligt med minst två rotar i spärrbana över Östersjön.
- Uppträda kontinuerligt med minst en rote i spärrbana över Västerhavet.
- Uppträda kontinuerligt med två rotar i spärrbana i riktning norr (Finland, norra ishavet).
- Luftförsvaret skall samverka och vara integrerat med långräckviddigt luftvärn, sensorer och jaktflyg för att uppnå maximal effekt.
- Inneha strategisk rörlighet med huvuddelen av basbataljon.
- Föra egen strid med i huvudsak en basbataljon med tillförsel av nationella skyddsstyrkor och luftvärn.
- Varje flygbasområde ska betjäna grupp kontinuerligt och momentant division.

Bilaga 6 – Gripens beväpning

Gripens beväpning bör göras med system där svenska företag är delaktiga i utveckling och produktion som jaktroboten Meteor och attackroboten Taurus. Sverige har av sagt sig att använda klusterammunition även om USA, Ryssland, Kina, Turkiet, Israel med flera har det i sin beväpning. Därmed vidareutvecklas inte robot Mjölner och vi får söka andra yttäckande markattacksystem. Detta gap kan fyllas av en version av Taurus som uppfyller Oslokonventionen.

Försvarets flygstridskrafter har historiskt haft en blandning av inhemsk och utländsk beväpning. Exempel på dessa har varit den svenska roboten 04 för sjömål och den amerikanska robot 75 (AGM-65 Maverick) för markmål samt robot 71 (brittiska Skyflash). Detta har resulterat i en stor kunskapsbredd och anpassade tekniska sÄrlösningar för svenska behov. Vår inhemska industri idag har stora kunskaper gällande robotteknik och är världsledande inom en rad områden. Vi har deltagit i en rad europeiska samarbetsprojekt för både jakt- och attackvapen.

Försvarsmakten bör om möjligt ha flera beväpningsalternativ i respektive roll för att försvåra för en eventuell fiende att störa ut dessa.

Det är absolut nödvändigt hålla mobiliseringslager av de robotar vi nyttjar. Det är också viktigt att piloterna får skjuta övningsrobotar. Inköp av Meteor och Taurus bör beslutas. Nedan följer en lista på beväpningsystem som dessutom bör övervägas som komplement.

Jakt

För bästa förmåga i jaktrollen bör Försvarsmakten anskaffa de delvis svenskutvecklade robotarna robot 98 (IRIS-T) samt robot 101 (Meteor) Dessa två robotar är för närvarande världsledande och Sverige kommer bli den första kunden med operativa robot 101. För att komplettera dessa i sensormässigt bör de amerikanska motsvarigheterna AIM-9X Sidewinder och AIM-120 AMRAAM C7 anskaffas och integreras.

Attack

För attackrollen bör flygvapnet ha en rad olika alternativ för olika uppdrag. Även här bör det finnas alternativ som kompletterar.

Kryssningsrobot X (KEPD 350 Taurus) som är delvis svensktutvecklad bör väljas. Roboten finns i flera versioner och ger flygvapnet förmåga att slå emot en eventuell angripares basområden. Den bör kompletteras med amerikanska AGM-158 JASSM-ER, en kryssningsrobot som Finland nyligen anskaffat en version av.

Laserstyrd bomb av den amerikanska typen GBU-49 Paveway med så kallad Longhotwingpaket och egen stridsdel vore en bra lösning för att få en bomb som passar territorialförsvarets behov.

För markmål emot enskilda fordon, lättare broar eller mindre fartyg bör den brittiska roboten Brimstone anskaffas, roboten finns i en sjöversion som skulle kunna anskaffas till Marinen kallad Seaspear. Brimstone skulle då ersätta våra föråldrade robot 75 (AGM-65 Maverick).

För att effektivt kunna slå emot en fiendes vitala sensorer såsom radar bör den amerikanska radarjaktroboten AGM-88 HARM anskaffas.

Sjömål

Robotsystem RBS 15-ER är ett svensktutvecklat system av Saab och ger flygvapnet en förmåga att på långa avstånd slå emot en angripares sjöstridskrafter. Roboten kompletteras av den norska Joint Strike Missile. Som interimslösning bör ett mindre antal Harpoon anskaffas tills RBS 15-ER är färdigutvecklad. Harpoon används idag av Danmark.

Spaning

Det franska systemet Reccelite kompletterar den svenska spaningskapsel 39 som användes i Libyen och bidrar att ge Försvarmakten en bredare lägesbild.

Sensorer

Laserbelysningskapsel av typ israeliska Litening bidrar till att ge Flygvapnet utökad precision i sina markoperationer.

Carabas Kartografi är ytterligare ett svensktutvecklat system som kan avläsa trupprörelser och minor mm genom grafisk avläsning. Det finns även civil användning.

Motmedel

Flygvapnet bör vidareutveckla den svenska störningskapseln U95 och anskaffa denna. Sverige är världsledande genom Saabs störningsteknik och det skulle ge våra luftstridskrafter en nödvändig och unik förmåga. Även den italiensk/brittiska störningskapseln av typ Britecloud bör tillföras som komplement. Utöver vanliga facklor och remsor som det svenska BOL-systemet så bör för att effektivt kunna undvika fiendliga jaktrobotar och luftvärn även den amerikanska skenmålsroboten ADM-160 MALD-J anskaffas

Bilaga 7 Förslag basering Fältarmén

Förslag på baseringsplatser för de mekaniserade brigaderna (1 brigaden är stadsskytte):

Brigad, Baseringsort, Övningsfält, Milo, Fördelning

1. Brigaden, I 1 Kungsängen, Kungsängen, Stockholm (STHML), Mellersta (M)
2. Brigaden, Ing 2 Eksjö, Skillingaryd/Ränneslätt, Östra Götaland (ÖG), Södra (S)
3. Brigaden, P 4 Skövde, Karlsborg/KråkVästra Götaland (VG), S
4. Brigaden, P 14 Gävle, Marma/Älvdalen, Nedre Norrland (NN), M
5. Brigaden, P 7 Revinge, Ravlunda, ÖG, S
6. Brigaden, I 19 Boden, Arvidsjaur/Lomben, Övre Norrland (ÖN), Norra (N)
7. Brigaden, P 10 Strängnäs, Härad, Öst (Ö), M
8. Brigaden, P 18 Visby, Trelge, Gotland, (GOT), M

Om säkerhetsläget i vårt närområde försämras än mer kan det vara aktuellt att ytterligare öka antalet brigader. Övningsområden och övrig militär infrastruktur bör därför inte avvecklas på nedanstående platser.

Brigad, Baseringsort, Övningsfält, Milo, Fördelning

9. Brigaden, P 13 Falun, Rommehed, V, M
10. Brigaden, Ing 5 Östersund, Grytan/O-viken, NN, N
11. Brigaden, P 3 Örebro, Villingsberg, Ö, M
12. Brigaden, S 2, Uddevalla, Sågebacken, V, M
13. Brigaden, Lv 5 Sollefteå, Tjärnmyran, NN, N
14. Brigaden, A 3 Kristianstad, Näsby fält, ÖG, S
15. Brigaden, I 15 Borås/Tånga hed, Remmene, VG, S
16. Brigaden T 1 Linköping, Prästtomta, Ö, M
17. Brigaden, P 5 Umeå, Tåme, ÖN, N
18. Brigaden, I 8 Uppsala, Polacksbacken, STHML, M
19. Brigaden, A 6 Jönköping, Tånga Hed, VG, S
20. Brigaden, LV 1 Karlsborg, Kråk, VG, S
21. Brigaden, S 3 Luleå, Åberget, ÖN, N
22. Brigaden, T 4 Hässleholm, Hovdala, ÖG, S
23. Brigaden, Ing 3 Västerås, Sala, Ö, M
24. Brigaden, P 2 Hässleholm, Hovdala, ÖG, S
25. Brigaden, Ing 4 Luleå, Brändön, ÖN, N
26. Brigaden, Lv 3 Norrtälje, Mellinge, STHLM, M
27. Brigaden, A 7 Visby, Martemo myr, GOT, M
28. Brigaden, I 2 Karlstad, Horrsjö, V, M

- 29. Brigaden, T 5 Sala, Sala, Ö, M
- 30. Brigaden, S 4 Kungälv, Kungälv, VG, S
- 31. Brigaden, P 6 Kristianstad, Ripa, ÖG, S
- 32. Brigaden, P 11 Växjö, Notteryd, ÖG, S
- 33. Brigaden, I 12 Kalmar, Kosta, ÖG, S

Totalförsvaret kräver och kan komma att i framtiden kräva ännu mer övningsområden och utbildningsanstalter. För de åtta armébrigader och tre amfibiebrigader vi anvisar i vårt förslag reserverar vi regementen och övningsfält för dess utbildning. För att säkerställa att vi har regementen och övningsfält för att kunna utvidga försvaret utöver åtta plus tre brigader anser vi att ytterligare regementen och övningsfält bör skyddas mot förstörelse. Totalförsvaret som helhet kan också komma att behöva ytterligare områden. Vi anser vidare att det är mycket viktigt att slå vakt om våra vackra och historiskt intressanta regementen. Efter att ha förordat totalförsvaret som skäl att skydda dessa 33 områden, får vi konstatera att övriga icke i bruk tagna militära anstalter får skyddas av rent kulturella orsaker.

Bilaga 8 a Förslag baseringsplatser Marinbaser

Förslag på baseringsplatser för tre marinbaser:

Marinbas, Baseringsort, Milo

Syd, Karlskrona, ÖG

Öst, Berga, Ö

/Muskö, Ö

/Skredsvik, Ö

/detachment Gotland Fårösund, GOT

/detachment Norr Härnösand, NN

Väst, Göteborg, VG

Bilaga 8 b Förslag baseringsplatser Amfbrigader

Förslag på baseringsplatser för de tre amfibiebrigaderna:

Brigad, Baseringsort, Milo

1. Brigaden, Vaxholm, STHM

2. Brigaden, Karlskrona, ÖG

3. Sridsgruppen (En Amfbat, ett kustjägarkomp, ett rörligt kustrobotkomp), Fårösund, G

4. Brigaden, Älvsborg, V

5. Stridsgruppen (En Amfbat, ett kustjägarkomp, ett kustrobotkomp), Härnösand, NN

Bilaga 9 Förslag baseringsplatser Flygvapnet

Förslag på baseringsplatser för fem flygflottiljer samt ytterligare fem där infrastrukturen ska bevaras:

Flottilj, Baseringsort, Milo

F 17 Ronneby, S

F 21 Luleå, ÖN

F 7 Såtenäs, V

F 16 Ärna, Ö

F 13 Bråvalla, ÖG

Förslag på ytterligare flottiljer/baser där infrastrukturen inte får förstöras på grund av eventuell senare upprustning.

F1 Västerås, Ö

F15 Söderhamn, NN

F9 Säve VG

F 12 Kalmar, ÖG

F 14 Halmstad, VG

F 10 Ängelholm, ÖG

Basen Jockmökk, ÖN

Basen Fällfors (Skellefteå), ÖN

Basen Gunnarn (Storuman), NN

Basen Kubbe (Bredbyn), NN

Basen Färila (Ljusdal), NN

Basen Borlänge, V

Basen Eskilstuna, Ö

Basen Hasslösa (Mellan Lidköping och Skara), VG

Basen Hagshult (Värnamo), ÖG

Basen Lessebo, ÖG

Basen Byholma (Ljungby), ÖG

Basen Örebro flygplats, Ö

Basen Karlstads flygplats, V

Basen Råda (Lidköping), VG

Basen Åmsele, NN

Bilaga 10 Förslag baseringsplatser milostaberna

Förslag på baseringsplatser för de åtta milostaberna:

Milo, Baseringsort

Övre Norrland (ÖN), Kiruna

Nedre Norrland (NN), Östersund

Väst (V), Karlstad

Öst (Ö), Uppsala

Stockholm (STHML), Enköping

Gotland, Hemse

Västra Götaland, (VG), Göteborg

Östra Götaland, (ÖG), Växjö

Bilaga 11 Förslag baseringsplatser fördelningsstaberna

Förslag på baseringsplatser för de tre fördelningsstaberna:

Fördelning, Baseringsort

Norra (N), Umeå

Mellre (M), Norrköping

Södra (S), Kalmar

Bilaga 12 Förslag på fördelningsförband

Förband, Baseringsort, Milo, Fördelning, Heltid

901, 903 och 904 Luftburna bat., K 9 Frösön, NN, N, 901

902 Underrättelsebat., K 9 Frösön, NN, N

905 Fallskärmsjägerbat., K 9 Frösön, NN, N

221 och 222 Lapplandsjägerbat., I 22 Kiruna, ÖN, N

401 och 402 Norrlandsjägerbat., K 4 Arvisjaur, ÖN, N

501 och 502 Gränsjägerbat., I 5 Östersund, NN, N

503 Militärpolisbat., I 5 Östersund, NN, N

411 och 412 Fördelningsartilleribat., A 4 Östersund, NN, N

301 och 302 Fördelningsförbindelsebat. Ing 3 Boden, ÖN, N

303 och 304 Fördelningsunderhållsbat., T 3 Sollefteå, ÖN, N

311 Telekrigsbat., S 3 Sollefteå, ÖN, N

N FöMedC, Norrlands US/Umeå, ÖN, N
 N UndSäk, S 3 Sollefteå, NN, N
 Hundtjänstkompani, T 3 Sollefteå, NN, N
 31, 33 och 34 Luftburna bat., K 3 Karlsborg, VG, M
 32 Underrättelsebat., K 3 Karlsborg, VG, M
 35 Fallskärmsjägerbat., K 3 Karlsborg, VG, M
 SOG, K 3 Karlsborg, VG, M
 1 Attackhelikopterbat., AF 1 Karlsborg, VG, M
 131 och 132 Gränsjägerbat., I 13 Falun, V, M
 11 Militärpolisbat., I 1 Livgardet, STHML, M
 12 Motiserade bat., I 1 Livgardet, STHML, M
 13 Säkerhetsbat., I 1 Livgardet, STHML, M
 91 och 92 Fördelningsartilleribat., A 9 Kristinehamn, V, M
 421 och 422 Fördelningsförbindelsebat., Ing 4 Västerås, Ö, M
 101 och 102 Fördelningsunderhållsbat., T 1 Linköping, Ö, M
 111 Telekrigsbat., LedR Enköping, Ö, M
 M FöMedC, Uppsala AS, STHML, M
 M UndSäk, Uppsala, STHML, M
 Hundtjänstkompani, I 1 Livgardet, STHML, M
 2 Attackhelikopterbat., AF 2 Ljungbyhed, ÖG, S
 511 Militärpolisbat., K5 Helsingborg, VG, S
 321 och 322 Fördelningsartilleribat., A 3 Kristianstad, ÖG, S
 301 och 302 Fördelningsförbindelsebat., Ing 5 Ystad, ÖG, S
 303 och 304 Fördelningsunderhållsbat., T 4 Hässleholm, ÖG, S
 521 Telekrigsbat., S 5 Landskrona, VG, S
 S FöMedC, Sahlgrenska/Göteborg, VG, S
 S UndSäk, S 5 Landskrona, VG, S
 Hundtjänstkompani, S 5 Landskrona, VG, S
 Swedec, Eksjö, ÖG, S

Mikael Jansson (SD)

Roger Richtoff (SD)

Björn Söder (SD)

Jeff Ahl (SD)

Robert Stenkvist (SD)